

Arrest

nr. 326 647 van 14 mei 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. VANDECASTEELE
Noordstraat 7
8530 HARELBEKE

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 29 april 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 april 2025.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 mei 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 mei 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. VANDECASTEELE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ghanese nationaliteit te bezitten en zowel het christelijk als traditioneel geloof te belijden. U werd geboren op (...) in Kumasi. U groeide op in Piase. Daar verbleef u tot 1993. Vervolgens verhuisde u naar Kumasi, Asafo. U volgde hier een opleiding tot schoenmaker. In 1996 of 1997 had u seksuele betrekkingen met een vriend genaamd A.(...). Dit gebeurde eenmaal en vervolgens verbrak u het contact met hem. In 2002 verhuisde u naar Amokum. In die periode begon u een relatie met een vrouw, genaamd C.(...). Toen deze relatie eindigde rond 2008 realiseerde u zich dat u eigenlijk meer aangetrokken was tot mannen. In 2008 verhuisde u naar Atunsu. U begon ook vaker op indirecte wijze vrijheid van keuzes te prediken – onder meer op vlak van religie, eten en liefde. In 2009 werd uw zus samen met haar drie kinderen gedood omdat zij een erfgenaam was van de traditionele stoel en andere mensen niet wilden dat zij deze stoel zou overnemen. In mei 2010 werd u aangevallen door een kennis, I.(...) D.(...) en zijn broer M.(...) M.(...) omdat ze

dachten dat u homoseksualiteit promootte. In april 2011 trouwde u met R.(...) F.(...) opdat u geen doelwit meer zou zijn voor deze aanvallen. U kreeg drie kinderen met haar – J.(...) K.(...), N.(...) A.(...) en G.(...) O.(...)-N.(...). In september 2021 was u aanwezig op een begrafenis waar uw oom N.(...) A.(...) G.(...) een speech gaf over vrijheid van LGBTQ+-mensen en dat iedereen moest doen wat deze wilde. U steunde deze mening ook publiekelijk. Tijdens deze begrafenis leerde u K.(...) D.(...) kennen, die ook een mening had over homoseksualiteit en waar u vervolgens een gesprek mee had. Een dag later werd uw oom door onbekenden neergeschoten in Konongo. K.(...) D.(...) was hierdoor geschrokken en besloot om naar Canada te reizen. Rond Kerstmis 2024 keerde K.(...) D.(...) terug uit Canada. Op een zondag terwijl uw vrouw naar haar kerk was, nodigde u K.(...) D.(...) uit bij uw thuis. U en K.(...) D.(...) hadden een diep gesprek over homoseksualiteit waarna hij een condoom bovenhaalde en stelde dat jullie intiem konden zijn. Terwijl jullie naakt waren, kwam uw vrouw onverwachts terug thuis. Ze vertelde dit tegen haar familie. Deze familieleden confronteerden u, maar u ontkende. De familie stelde dat als u de waarheid sprak, dat u dan moest zweren bij de goden, wat u echter weigerde. De familie nam dit aan als bevestiging dat u homoseksueel was. Vervolgens regelde u een visum voor Hongarije in Accra en vluchtte u naar Togo. Vanuit Togo probeerde u dan naar Hongarije te reizen. Initieel werd u echter tegengehouden door het luchthavenpersoneel. Op 1 maart 2025 reisde u met het vliegtuig vanuit Lomé richting Boedapest. U had een overstap in Brussel. U werd tegengehouden door het luchthavenpersoneel in Brussel. Vervolgens werd u een weigeringsbeslissing tot het grondgebied betekend en werd vervolgens vastgehouden in het Transitcentrum Caricole. Hier diende u op 4 maart 2025 een verzoek om internationale bescherming (hierna VIB) in.

U legde ter ondersteuning van uw VIB volgende documenten neer: de geboorteakten van uw kinderen, de registratie van schoenmaker, een zelf opgestelde tijdslijn van de gebeurtenissen die met u gebeurden, uw Ghanees paspoort, de overlijdensakte van K.(...) A.(...) G.(...), uw huwelijksakte, zes foto's van een overleden man, een foto van een overleden vrouw en een foto van twee overleden kinderen, een politierapport en een bewijs van uw tegengehouden vlucht uit Lomé op 26 februari 2025.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit het in uw dossier terug te vinden besluit tot vasthouding (in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats) door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ), dd. 4 maart 2025, blijkt dat u reisde met een Ghanees paspoort en een type C visum – afgeleverd door Hongaarse autoriteiten in Accra – om toeristische redenen. De Belgische grensautoriteiten stelden echter vast dat u met een vervallen hotelreservatie reisde en dat u geen of niet voldoende uitleg kon verschaffen over mogelijke toeristische bezienswaardigheden in Hongarije. Afgaande op deze vaststellingen werd besloten dat u niet voldeed aan de toegangsvoorwaarden voor een kort verblijf volgens artikel 6 van de Schengengrenscodex waarop uw visum werd ingetrokken op 2 maart 2025. U was bijgevolg niet in het bezit van een geldig visum bij binnenkomst aangezien u een intrekking van het visum werd betekend op 2 maart 2023. Bovendien diende u uw verzoek om internationale bescherming laattijdig in (niet binnen de wet voorzien termijn). U bood zich aan op de luchthaven op 2 maart 2025, en diende pas twee dagen later, op 4 maart 2025, een verzoek om internationale bescherming in, in het gesloten centrum Caricole – nadat u het voorwerp was van een weigeringsbeslissing (bijlage 11 terugdrijving, dd. 2/03/2025). U diende uw verzoek pas in nadat u toegang tot het grondgebied geweigerd was.

Het gegeven dat u de grensautoriteiten heeft misleid in de zin van artikel 57/6/1, § 1, eerste lid c) van de Vreemdelingenwet door het feit dat u bij aankomst in België niet beschikte over de vereiste documenten om toegang te krijgen tot het Belgisch grondgebied rechtvaardigt dat een versnelde procedure wordt toegepast bij de behandeling van uw verzoek. Bovendien blijkt verder dat u het grondgebied van het Rijk onrechtmatig bent binnengekomen of uw verblijf op onrechtmatige wijze hebt verlengd, en u zich, gezien de omstandigheden van uw binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten hebt aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag betreffende de vluchtelingenstatus of het bestaan van een

reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U beweerde niet te kunnen terugkeren naar uw land van herkomst, Ghana, omdat u bij terugkeer naar Ghana zou gedood worden omwille van een opvolgingskwestie. Daarnaast stelde u niet te kunnen terugkeren naar Ghana omdat u homoseksueel bent en betrappt werd door uw vrouw terwijl u seks had met uw mannelijke partner K.(...) D (...).

Er wordt echter geen geloof gehecht aan uw beweerde vrees voor vervolging en dit omwille van onderstaande redenen.

In het licht van de elementen in uw dossier is het CGVS er niet van overtuigd dat u homoseksueel bent. Hoewel het Commissariaat-Generaal constateert dat het niet evident is, de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoeker die beweert homoseksueel te zijn, verwachten dat hij overtuigend is met betrekking tot zijn ervaringen en zijn parcours in verband met zijn seksuele oriëntatie. Anders gezegd, het Commissariaat-Generaal mag van een persoon die een vrees of risico's wegens zijn seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten. U slaagt er echter niet in om uw seksuele oriëntatie binnen de door uw geschetste context te objectiveren.

Uw verklaringen over uw initiële gevoelens van aantrekking voor mannen en het proces dat hiermee gepaard ging, waren inconsistent en niet doorleefd.

Zo werd u doorheen de twee persoonlijke onderhouds met het CGVS verschillende keren gevraagd naar uw eerste gevoelens van aantrekking voor mannen en de realisatie dat u zich ook aangetrokken kon voelen tot mannen, maar bleken uw antwoorden erg uiteenlopend. U verwees initieel, wanneer werd gevraagd om te vertellen over uw **eerste gevoelens van aantrekking** voor mannen, louter naar uw vriend K.(...) D (...), hoe uw vrouw u met hem betrapte en dat u erg veel met hem praatte over dit onderwerp en close werden omdat jullie elkaar begrepen (NPO1, p. 15). Wanneer u nogmaals **expliciet** werd gevraagd naar deze **eerste gevoelens van aantrekking**, antwoordde u dat **het startte** door de conversaties die u had met K.(...) D.(...)-vanaf **september 2021** (NPO1, p. 16). Toen u echter vervolgens werd gevraagd of u zich ooit al aangetrokken had gevoeld tot mannen voor K.(...) D (...), sprak u uw voorgaande verklaringen tegen en zei u dat u "altijd" dat gevoel, die aantrekking had, maar dat u het niet kon uitdrukken omwille van de omgeving en de gemeenschap en de familie (NPO1, p. 16). Wanneer u dan werd gevraagd naar **specifieke momenten of gebeurtenissen waarbij u doorhad dat u zich aangetrokken kon voelen tot jongens**, haalde u **eerst een vaag voorbeeld aan** waarbij u ooit naar een trouw ging en zag hoe koppels over hun ervaringen praatten en daardoor tegen uw zelf zei dat als het een man en een man zou zijn, dan zou het een betere situatie zijn. Vervolgens verwees u echter naar een homoseksuele betrekking die u had met een zekere A.(...) toen u 18 of 19 jaar oud was – in **1995 of 1996** (NPO1, p. 17). Het frappeert dat u nu plots verwees naar deze seksuele betrekking, maar eerder louter verwees naar uw gesprekken met K.(...) D.(...)toen u tot tweemaal toe werd gevraagd naar u initiële gevoelens van aantrekking. Bovendien verklaarde u later over deze seksuele betrekking met A.(...) dat deze u niet deed nadenken over uw seksualiteit en dat u pas later, toen u in een relatie was met een vrouw, C.(...), tot de realisatie kwam dat u meer had met een man dan een vrouw (NPO1, p. 19). Deze relatie met C.(...) duurde ongeveer van **2002 tot 2008**.

Hoewel het CGVS er zich van bewust is dat de ontdekking van een seksuele oriëntatie een proces is dat niet per se een duidelijk afgelijnd beginpunt heeft, mag er wel degelijk verwacht worden dat u enigszins consistente verklaringen zou afleggen over uw initiële gevoelens van aantrekking voor mannen en het innerlijke proces waarmee dit gepaard ging. Temeer wanneer deze gevoelens zich manifesteren in een homofobe context zoals die van Ghana – een context die u zelf meermaals benoemde (NPO1, pp. 16-17, 19; NPO2, p. 5) en bevestigd wordt door de informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier). Uit bovenstaande blijkt echter dat u deze initiële gevoelens van aantrekking tot mannen in drie geheel verschillende situaties plaatste die op geheel andere momenten in uw leven hebben plaatsgevonden en die elkaar bovendien onderling tegenspraken: eerst sprak u over de gesprekken die u had met K.(...) D.(...)vanaf september 2021 als eerste aantrekking en als reden dat u er "into" geraakte, om vervolgens te stellen dat u "altijd" deze aantrekking voor mannen had; later verwees u specifiek naar seksuele betrekkingen met A.(...) in 1996-1997, maar dacht u dan weer niet echt na over uw seksualiteit tot het moment dat u brak met uw vrouwelijke partner C.(...) in 2008-2009. **Het feit dat u allesbehalve consistente verklaringen aflegde over uw initiële gevoelens van aantrekking voor mannen ondermijnt dan ook het doorleefde karakter van het eigenlijke plaatsvinden van deze ontdekking en het proces dat hiermee gepaard ging – en is bijgevolg ook nefast voor de geloofwaardigheid van uw beweerde seksuele oriëntatie.** Zoals hiervoor aangehaald is het ook vreemd te noemen dat u hierover niet meer consistente antwoorden geeft, en dat u blijkbaar niet te veel belang of waarde hecht aan uw eerste seksuele betrekkingen met een man – in

1996/1997, of dat deze gebeurtenis niet zou hebben geleid tot meer reflectie over uw seksuele oriëntatie – in het licht en de (homofobe) context waarin u woonde en opgroeide.

Het doorleefde karakter van deze ontdekking wordt verder ondermijnd nu de aanloop naar de situatie waarin u tot seksuele betrekkingen met A.(...) zou gekomen de aannemelijkheid ervan ondermijnt. U stelde dat u voor deze avond nooit eerder aantrekking had gevoeld tot mannen en dat u ook niet aangetrokken was tot A.(...) op een seksuele manier (NPO1, p. 17; NPO2, p. 4). Ook niet toen u hem naakt zag wanneer hij uit de douche kwam. U beweerde dat u voor deze avond nooit eerder met A.(...) over homoseksualiteit had gepraat (NPO1, p. 17). Verder kende u de mening van de gemeenschap over de homoseksualiteit, namelijk dat het beeld negatief was, én hoorde u over homofoob geweld tegen mannen in uw gemeenschap die seksuele betrekkingen hadden met elkaar (NPO1, p. 17; NPO2, p. 5). Over de gebeurtenissen op de avond zelf stelde u dat u opgewonden was geraakt door de schaars geklede vrouwelijke cheerleaders en door de gedachte aan S.(...), een meisje waarvoor u gevoelens had. A.(...) zou u een afrodisiacum aangeboden hebben en zou u beginnen strelen zijn. Hoewel u initieel twijfelachtig was ging u er wel in mee (NPO1, p. 18-19; NPO2, p. 6). Toen de dossierbehandelaar u vroeg wat er precies gebeurde toen u er initieel tegen inging antwoordde u vaagweg dat u niet wist hoe er op te reageren maar dat u na een tijdje gevoelens kreeg die duidelijk werden en u vervolgens door had dat u niet meer kon stoppen (NPO1, p. 18). Gezien u van jongs af doordrongen was van het idee dat homoseksualiteit iets slechts is; dat u hoorde over homofoob geweld tegen mannen die seksuele betrekkingen hadden met mannen; dat u nog nooit enige aantrekking had gevoeld tot mannen; dat u nooit eerder aantrekking had gevoeld tot A.(...); en dat u nooit een gesprek had gehad over homoseksualiteit met A.(...), kan er niet worden ingezien hoe u zonder meer zou doorzetten in seksuele betrekkingen met A.(...) – nadat u nota bene heeft stilgestaan bij het feit dat u dit niet wilde – omdat u eerder opgewonden was geraakt door het zien van schaars geklede vrouwen en door de gedachte aan een meisje waarin u seksuele interesse toonde.

Verder bleken uw verklaringen over uw gedrag na deze betrekkingen met A.(...) inconsistent en geenszins doorleefd. Zo stelde u initieel dat u na deze gebeurtenis steeds de neiging had om zoiets opnieuw te doen, maar dat u het niet kon omdat u bang was (NPO1, p. 17). Wanneer u vervolgens werd gevraagd of u nadacht over uw seksualiteit beweerde u echter van niet. U stelde dat u, toen u uw vrouw ontmoette, tenminste uw eerste vriendin C.(...), dat u het gevoel had dat u met een man een ander gevoel had. Er kan nochtans verwacht worden dat het hebben van seksuele betrekkingen met een andere man en het feit dat u dit steeds opnieuw wilt doen in een gemeenschap waar dit absoluut taboe is toch enige reflectie zou oproepen over uw seksualiteit. Uw verklaring dat u nog jong was, kan moeilijk als verschuiving worden aangenomen nu u beweerdelijk al 18 of 19 jaar oud was. Ook wanneer u gevraagd werd hoe u omging met de visie van de maatschappij nadat u deze seksuele betrekkingen had gehad, antwoordde u steeds **ontwijkend** en verwees u naar de relatie met C.(...) waardoor u beseftte dat u beter was met mannen dan met vrouwen (NPO1, p. 19; NPO2, p. 6). U bleek dan ook niet in staat om enig inzicht te bieden in het innerlijke proces dat u doormaakte na deze betrekkingen. Nochtans kan dit wel verwacht worden wanneer men ontluikende homoseksuele gevoelens en homoseksuele betrekkingen heeft in een context waar dit als “een zonde en een schande” (NPO2, p. 5) wordt beschouwd. **Het totale gebrek aan reflectie betreffende uw eigen seksualiteit en de betrekkingen die u had gehad met A.(...) binnen de homofobe Ghanese context – die u zelf schetste en die ook blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt – is geenszins doorleefd en ondermijnt de geloofwaardigheid van deze situatie met A.(...), van de ontdekking van uw homoseksualiteit en bij uitbreiding van uw beweerde homoseksualiteit.**

Verder blijken uw beweringen over het proces dat u doormaakte voor u realiseerde dat u beter met mannen was dan met vrouwen evenmin doorleefd. Zo vroeg de dossierbehandelaar u hoe u tot deze realisatie kwam, waarop u verklaarde dat u toen u nog samen was met C.(...) anale seks veel leuker vond dan door de vagina (NPO2, p. 7). Toen de dossierbehandelaar nogmaals vroeg hoe u tot deze realisatie kwam, stelde u dat het was omdat u doorhad dat vrouwen de mannen in relaties slecht behandelen, meer dan wanneer een man met een man samen is (NPO2, p. 7). Wanneer u echter werd gevraagd hoe u dit observeerde, stelde u dat u dit constant zag in de media, maar dat u dit nooit observeerde bij een man en een man (NPO2, p. 7). U beweerde tegelijk ook dat u nooit iets van relaties tussen mannen en mannen zag. U gevraagd hoe u dan tot een dergelijke conclusie kon komen stelde u dat deze dingen erg constant waren, dat mannen bijna alles verloren bij een scheiding, dat u niet in een dergelijke situatie wilde belanden en dat u geloofde dat het beter zou zijn bij een man en een man omdat u nooit iets zag van die aard tussen mannen (NPO2, pp. 7-8). Er kan niet ingezien worden hoe u zonder ooit een relatie tussen een man en een man te zien in een gemeenschap waar homoseksualiteit als een zonde en schande wordt beschouwd, de “conclusie” zou maken dat het toch beter is voor mannen om met mannen te zijn. U bleek ook niet in staat om deze “conclusie” te voorzien van meer info. Verder bleek u – afgezien van het feit dat u anale seks beter vond dan vaginale en dat heteroseksuele relaties met vrouwen problemen opleverden voor de man – geen andere zaken te kunnen geven die inzicht boden in het proces dat u doormaakte om tot het besef te komen dat u beter was met mannen. Ook wanneer u werd gevraagd om uit te leggen hoe u omging met de realisatie dat u

beter kon zijn met mannen en de negatieve visie van de maatschappij, bood u geen enkel inzicht in het innerlijke proces dat u doormaakte. Zo stelde u **ontwijkend** dat u een van de mensen was die verantwoordelijk was voor het oplossen van problemen en dat u op het einde dan steeds zou proberen om op een subtiele manier het idee van homoseksualiteit te brengen (NPO2, p. 8).

Bovenstaande inconsistente en niet doorleefde verklaringen over uw initiële gevoelens van aantrekking tot mannen en de ontdekking van uw beweerde homoseksualiteit getuigen van een gebrek aan voeling met de leefwereld van iemand die daadwerkelijk zijn homoseksualiteit ontdekt in een homofobe context als die van Ghana. Bijgevolg wordt de geloofwaardigheid van uw beweerde seksuele oriëntatie onderuit gehaald.

Ook uw verklaringen over de beleving van uw homoseksualiteit in Ghana, alsook de gevoelens waarmee dit gepaard ging, waren niet doorleefd – en bijgevolg nefast voor uw geloofwaardigheid.

Zo werd u gevraagd naar uw gevoelens over uw homoseksualiteit nadat u trouwde, in 2011, waarop u **vaagweg** stelde dat u nog steeds “het gevoel” had om vervolgens **geen enkel inzicht te bieden over uw gevoelens hieromtrent** en louter te stellen dat u niet kon praten met uw vrouw om anale seks te proberen omdat u vreesde dat ze u zou rapporteren (NPO2, p. 10). U voegde nog toe dat u niet met een man wilde trouwen omwille van de gevolgen tot K.(...) D.(...)terugkwam en hij al openminded was, jullie elkaar goed begrepen en het gemakkelijk was om u te engageren (NPO2, p. 10). Wanneer u werd gevraagd of u sinds u trouwde nog aantrekking voelde tot andere mannen voor u K.(...) D.(...)ontmoette, antwoordde u **naast de kwestie en nietszeggend** dat op trouwfeesten en begrafenissen het vaak ging over mannen en vrouwen die getuigenissen gaven en dat u niet geïnteresseerd was in de getuigenissen van man en vrouw, maar wel aantrekking voelde voor mannen (NPO2, p. 13). De dossierbehandelaar vroeg u naar meer info over deze gevoelens van aantrekking, waarop u **naast de kwestie** verwees naar het feit dat mannen slecht werden behandeld door vrouwen en dat u nooit hoorde dat een man dit deed naar een man, waardoor u georiënteerd was naar een man (NPO2, p. 13). Er kan nochtans wel degelijk verwacht worden dat u enige duiding zou kunnen geven bij de gevoelens van aantrekking die u had voor andere mannen in de 13 jaar voor uw relatie met K.(...) D (...), alsook over uw eigen omgang met uw homoseksualiteit in die periode. **Het feit dat u opnieuw – zoals bij de ontdekking van uw beweerde homoseksualiteit – louter verwees naar de slechte behandeling van mannen door vrouwen en het feit dat u niet kon praten over anale seks met uw vrouw, getuigt van een gebrek aan voeling met de situatie van een man die daadwerkelijk 13 jaar in een huwelijk zat met een vrouw, maar eigenlijk aangetrokken was tot mannen.**

Verder bleken uw verklaringen over uw relatie met K.(...) D.(...)- de persoon waarmee u beweerdelijk gesprekken had die ervoor zorgden dat u aangetrokken raakte tot mannen (NPO1, p. 16) – inconsistent en niet doorleefd.

Tijdens het eerste persoonlijke onderhoud met het CGVS verklaarde u dat uw gesprekken met K.(...) D.(...)u deden begrijpen dat het geen misdaad was om zo te zijn en dat u deze conversatie al lang had met hem, lang voor de vergadering van uw familie waar uw oom zijn zegen gaf waar mensen konden doen wat ze willen – die plaatsvond in september 2021 (NPO1, p. 16). Niet veel later verklaarde u echter dat het op deze familiemeeting was waar uw oom zich uitsprak dat u veel praatte met K.(...) D.(...)en “in de diepte” praatte (NPO1, p. 16). Tijdens het tweede onderhoud herhaalde u dat uw eerste diepe gesprek met K.(...) D.(...)was tijdens deze familiemeeting de dag voor uw oom zijn dood – in september 2021 (NPO2, p. 13). Het feit dat u echter eerst stelde dat u reeds lang voor deze familiemeeting deze gesprekken had met hem, is dan ook incoherent en ondermijnt het doorleefde karakter van uw relatie met K.(...) D.(...)bij voorbaat. Immers kan er verwacht worden dat u op zijn minst consistente verklaringen zou afleggen over het begin van uw relatie met de man die ervoor zorgde dat u aangetrokken raakte tot mannen.

Verder blijken uw verklaringen over het gedrag dat u en K.(...) D.(...)stelden nadat hij terugkwam van Canada evenmin geloofwaardig. Zo wordt er op gewezen dat K.(...) D.(...)besloot Ghana te verlaten uit schrik nadat uw oom was neergeschoten omdat hij zich louter had uitgesproken voor vrije liefde. Er kan dan wel verwacht worden dat deze bij een korte terugkeer naar het homofobe klimaat van Ghana extra voorzichtig zou zijn wat betreft zijn homoseksualiteit. Het mag dan vooreerst al opvallend genoemd worden dat hij meteen met u in gesprek zou gaan over homoseksualiteit op een openbare plaats (NPO2, pp. 13-14). Nog opvallender is dat hij vervolgens alleen mee zou gaan naar huis met u – gezien u dezelfde mening had verkondigd als uw oom waarvoor uw oom was neergeschoten, nota bene de reden waarom K.(...) D.(...)bang werd en Canada verliet. Bovendien bevond uw huis zich in een compound, waar jullie dus gemakkelijk konden gezien worden. Wat echter geheel ongeloofwaardig is, is dat hij vervolgens, nadat jullie een “diep gesprek” hadden over homoseksualiteit, plots een condoom zou bovengehaald hebben en zonder meer zou voorgesteld hebben om intiem te zijn als u dat wilde – zonder enige voorzorgsmaatregel te nemen (NPO2, p. 14). Van iemand die eerder Ghana is ontvlucht uit vrees voor geweld tegen homoseksualiteit, kan verwacht worden dat wanneer

deze bij terugkomst naar Ghana seksuele relaties zou willen aangaan met een andere man in een compound waar nogal wat andere mensen wonen, dat deze op zijn minst zou vragen of de deur op slot is (NPO2, p. 14). Ook het feit dat u hier helemaal niet mee inzate, ondanks het feit dat u ook maar al te goed op de hoogte was van de homofobie in uw gemeenschap en het feit dat u zelf beweerdelijk al homofob geweld had meegemaakt (NPO2, pp. 9-10), is geheel ongeloofwaardig en ondermijnt de geloofwaardigheid van het plaatsvinden van deze situatie op fundamentele wijze. Verder bleken uw verklaringen over waarom u de deur niet sloot inconsistent en paste u ze aan naargelang de dossierbehandelaar zijn vragen. Zo stelde u initieel dat u de deur niet op slot deed omdat u niet wilde dat mensen zouden denken dat u de deur op slot deed omdat er iemand u kwam bezoeken. Wanneer de dossierbehandelaar u vervolgens vroeg of jullie het dan op zijn minste hadden over de deur sluiten, antwoordde u dat u er niet over nadacht omdat u niet dacht dat er iemand binnen zou komen. Toen de dossierbehandelaar u vervolgens wees op het feit dat u eerder iets anders had gezegd, paste u uw verklaringen weer aan (NPO2, p. 14). Dit is dan ook geenszins doorleefd en ondermijnt de geloofwaardigheid van het eigenlijke plaatsvinden van deze situatie nog verder.

Er wordt dan ook geen geloof gehecht aan uw relatie met K.(...) D (...), noch aan het feit dat u zou betrappt zijn door uw vrouw terwijl u seksuele betrekkingen had met K.(...) D (...). Bijgevolg kan er ook geen geloof worden gehecht aan de vrees voor vervolging die u hierdoor zou hebben bij terugkeer naar Ghana.

Nu u niet in staat bleek om doorleefde, geloofwaardige verklaringen af te leggen over de ontdekking van uw homoseksualiteit, noch over de beleving van uw homoseksualiteit in de homofobe context van Ghana, wordt er geen geloof gehecht aan uw beweerde seksuele oriëntatie en de vervolging die u hierom zou ondergaan bij terugkeer naar Ghana.

Wat betreft uw beweerde activisme voor vrijheid van keuze in de liefde en seksualiteit, wordt er gewezen op het feit dat de reden voor uw pleitbezorging hiervoor was dat u realiseerde dat u beter met mannen dan met vrouwen was en op die manier de negatieve visie van de maatschappij hiermee probeerde te verenigen (NPO2, p. 8). **Nu aan deze realisatie echter geen geloof wordt gehecht, kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen over uw pleitbezorging en de vervolging die u omwille van deze pleitbezorging zou ondergaan hebben (NPO2, pp. 9-10) – laat staan dat u bij terugkeer naar Ghana om deze redenen zou vervolgd worden.**

Er wordt in deze ook nog gewezen op het feit dat u beweerde dat het uw conversaties met K.(...) D.(...) waren geweest die u deden beseffen dat het geen misdaad was om 'zo' te zijn (NPO1, p.16). **Deze uitspraak ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw activisme hiervoor, gezien er niet kan ingezien worden waarom u zich al actief zou uitgesproken hebben over dit onderwerp op een moment dat u zelf nog in uw hoofd zat met het feit dat het een misdaad zou zijn.** Dit geldt bovendien nogmaals als aanwijzing dat uw beweerde vluchtrelaas uit Ghana als homoseksuele man die zich actief uitsprak voor mensen die met mensen van hetzelfde geslacht wilde samen zijn, niet doorleefd is.

Ook legde u ook over uw activisme in 2009 inconsistente en weinig doorleefde verklaringen over af.

Zo beweerde u dat u vanaf 2009 verkondigde dat mensen hun eigen keuzes moesten kunnen maken en als een man met een man wilde zijn, dat het aan God was om dit te beoordelen (NPO2, p. 8-9). Gevraagd naar de aanleiding van dergelijke boodschap, antwoordde u dat het was omdat u een gebroken hart had en dat u wilde spreken over vrijheid en wilde pleiten voor mensen om met mensen te zijn waarmee ze wilden zijn (NPO2, p. 9). Gevraagd of het geen groot risico was om hierover te praten, antwoordde u dat u niet op directe wijze sprak, dat veel mensen niet wisten waarover u sprak en dat het u meer ging over vrijheid om zelf individuele keuzes te maken (NPO2, p. 9). Hoe u dit op indirecte wijze deed, bleek echter dat u ook expliciet stelde dat indien iemand met iemand van hetzelfde geslacht wenste te trouwen, dat u dit ook direct zei (NPO2, p. 9). Hierop gewezen, antwoordde u dat u hetgeen over met hetzelfde geslacht trouwen louter zei tijdens een familiebijeenkomst in september 2021 (NPO2, p. 9) – waar uw oom sprak over homoseksualiteit en hoe dit moet kunnen, waarna hij werd gedood (NPO1, p.9). Nochtans beweerde u in de vragenlijst van het CGVS (d.d. 13 maart 2025) nog dat u een lezing gaf over de onafhankelijkheid van gay people in mei 2010 met een vriend die ook homoseksueel was en dat u hierna werd aangevallen door twee mannen genaamd M.(...) M.(...) en I.(...) D.(...). Een lezing of uiteenzetting doen over de onafhankelijkheid van de gay people kan bezwaarlijk als indirect worden beschouwd. Tijdens uw persoonlijke onderhoud met het CGVS stelde u uw verklaringen hierover eveneens bij, namelijk dat u op "indirecte wijze" aan het uitleggen was dat iedereen vrij moet zijn en dat deze I.(...) vervolgens tegen zijn broer M.(...) had gezegd dat u openlijk aan het pleiten was voor homoseksualiteit – wat volgens uw beweringen nochtans niet zo was (NPO2, p. 9). **Het feit dat u plots uw verklaringen bijstelde nadat de dossierbehandelaar u had gevraagd naar de risico's van uw acties en het directe karakter van uw uitingen, getuigt nogmaals van het niet doorleefde**

karakter van uw verklaringen en ondermijnt bijgevolg de geloofwaardigheid van uw beweerd activisme.

Wat betreft de bewering dat u gedood zou worden bij terugkeer naar Ghana omdat u bent aangeduid als opvolger van uw oom als chieft van Kokodei en Feyiase, wordt er op gewezen dat er info te vinden is over het feit dat ene Nana Acheampong Twum in september 2023 werd aangeduid als chieft door de Asantehene van Ashanti, Otumfuo Osei Tutu (zie administratief dossier). Dit nadat er strubbelingen waren geweest tussen twee families – de Aduana en de Bretuo. U beweerde nochtans van de Oyoko te zijn (NPO1, p. 11). Er blijkt dus een andere chieft aangeduid te zijn van een andere familie. Bovendien blijkt de tweede familie die aanspraak maakte op de titel ook niet de uwe te zijn (zie administratief dossier). **Gezien uit algemeen beschikbare info naar voor komt dat u niet de aangeduide opvolger bent, wordt dit deel van uw relaas bij voorbaat op fundamentele wijze ondermijnd. Verder wordt uw algemene geloofwaardigheid op fundamentele wijze ondermijnd nu u duidelijk heeft gepoogd de asielautoriteiten een fictief asielmotief voor te houden.**

Verder blijkt er nergens info terug te vinden over het feit dat uw oom werd neergeschoten en legde u hier geen bewijzen van neer. Nochtans lijkt het dat er enige info zou zijn over een chieft die wordt neergeschoten op straat. De foto's die u neerlegde – waarvan u beweerde dat het uw overleden oom was – kunnen deze blote bewering geenszins bewijzen. Deze tonen hoogstens een overleden man op straat, evenals een overleden man in traditionele kleren aangekleed. Wat betreft het overlijdenscertificaat dat u neerlegde, wordt er vooreerst op gewezen dat dit een document betreft dat gemakkelijk te falsifiëren valt. Bovendien blijkt dat in Ghana er een hoge graad van corruptie is onder de publieke administratie en dat er allerhande documenten tegen betaling kunnen verkregen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten beperkt (zie administratief dossier). Daarnaast kan dit document hoogstens aantonen dat ene K.(...) A.(...) G.(...) is overleden door een schotwonde, maar kan dit hoegenaamd niet als bewijs gelden dat dit uw oom is die werd neergeschoten omwille van een toespraak die hij had gehouden over homoseksualiteit en vrijheid. Evenmin kan het de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vrees voor vervolging herstellen.

Wat betreft de andere documenten die u neerlegde, wordt er op gewezen dat deze geen ander licht kunnen werpen op bovenstaande beoordeling. Vooreerst wordt er op gewezen dat een document, om bewijskrachtig te zijn een verhaal moet ondersteunen dat ook samenhangend en geloofwaardig is en dat dit hier niet het geval is. Wat betreft de tijdslijn die u voorlegde, wordt er op gewezen dat dit louter een geschreven versie is van een relaas dat reeds als ongeloofwaardig werd bestempeld. Wat betreft het politierapport dat u voorlegde, wordt er op gewezen dat in Ghana er een hoge graad van corruptie is onder de publieke administratie en dat er allerhande documenten tegen betaling kunnen verkregen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten beperkt (zie administratief dossier). Verder wordt er op gewezen dat dit een gemakkelijk te falsifiëren document betreft dat bovendien beweringen bevat die niet stroken met wat u verklaarde bij de Belgische asielautoriteiten. Zo heeft u tijdens uw verschillende verklaringen steeds melding gedaan van twee mannen die u aanvielen, I.(...) D.(...) en M.(...) M.(...)(zie vragenlijst CGVS; NPO1, p. 7; NPO2, pp. 9-10), terwijl het politierapport spreekt van zes mannen, waaronder I.(...) D.(...) en M.(...) M.(...). Het feit dat dit politierapport spreekt van vier extra mannen die u nooit vermeldde, onderschrijft het ongeloofwaardige en gefalsifieerde karakter van dit document. Wat betreft de foto's, waarvan u beweert dat het uw overleden zus en haar overleden kinderen zijn, wordt er op gewezen dat op geen enkele manier valt vast te stellen dat dit daadwerkelijk uw zus en haar overleden kinderen zijn – laat staan dat het als bewijs zou gelden voor de door u beweerde omstandigheden waarin ze beweerdelijk overleden. Evenmin kan het als een bewijs gelden voor de door u aangehaalde vrees voor vervolging. Wat betreft de geboorteakten van uw kinderen, wordt er op gewezen dat deze aantonen dat u drie kinderen heeft, wat in deze niet in twijfel wordt getrokken. Wat betreft uw huwelijksakte, wordt er op gewezen dat dit hoogstens aantoont dat u getrouwd bent, wat in deze niet in twijfel wordt getrokken. Wat betreft de documenten betreffende uw registratie als schoenmaker, wordt er op gewezen dat dit louter aantoont dat u schoenmaker was, wat evenmin in twijfel wordt getrokken. Wat betreft het document dat wijst op het feit dat u bent tegengehouden in de luchthaven van Lomé, wordt er op gewezen dat dit hoogstens aantoont dat u werd tegengehouden op de luchthaven van Lomé. Dit brengt geenszins verandering in de eerder gemaakte vaststellingen betreffende het ongeloofwaardige karakter van uw vrees voor vervolging.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat het beroep tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 39/57, §1, 2e lid, 2° van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing dient te worden ingediend.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In de twee middelen samengenomen voert verzoekende partij de schending aan van artikel 1.A.2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag); van artikel 3 van het Europees Verdrag ter bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM); van de artikelen 48/3, 48/4, § 2, a), b) en c), 48/6, § 1, lid 1 en 48/6, § 5, a, b, c van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet); van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; van het redelijkheids- en het evenredigheidsbeginsel, van de hoorplicht, van de zorgvuldigheidsplicht en van de materiële motiveringsplicht.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoekende partij evenmin als vluchteling erkennen of haar de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

“Uit het in uw dossier terug te vinden besluit tot vasthouding (in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats) door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ), dd. 4 maart 2025, blijkt dat u reisde met een Ghanees paspoort en een type C visum – afgeleverd door Hongaarse autoriteiten in Accra – om toeristische redenen. De Belgische grensautoriteiten stelden echter vast dat u met een vervallen hotelreservatie reisde en dat u geen of niet voldoende uitleg kon verschaffen over mogelijke toeristische bezienswaardigheden in Hongarije. Afgaande op deze vaststellingen werd besloten dat u niet voldeed aan de toegangsvoorwaarden voor een kort verblijf volgens artikel 6 van de Schengengrenscore waarop uw visum werd ingetrokken op 2 maart 2025. U was bijgevolg niet in het bezit van een geldig visum bij binnenkomst aangezien u een intrekking van het visum werd betekend op 2 maart 2023. (...)

Het gegeven dat u de grensautoriteiten heeft misleid in de zin van artikel 57/6/1, § 1, eerste lid c) van de Vreemdelingenwet door het feit dat u bij aankomst in België niet beschikte over de vereiste documenten om toegang te krijgen tot het Belgisch grondgebied rechtvaardigt dat een versnelde procedure wordt toegepast bij de behandeling van uw verzoek. Bovendien blijkt verder dat u het grondgebied van het Rijk onrechtmatig bent binnengekomen of uw verblijf op onrechtmatige wijze hebt verlengd, en u zich, gezien de omstandigheden van uw binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten hebt aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag betreffende de vluchtelingenstatus of het bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U beweerde niet te kunnen terugkeren naar uw land van herkomst, Ghana, omdat u bij terugkeer naar Ghana zou gedood worden omwille van een opvolgingskwestie. Daarnaast stelde u niet te kunnen terugkeren naar Ghana omdat u homoseksueel bent en betrappt werd door uw vrouw terwijl u seks had met uw mannelijke partner K.(...) D (...).

Er wordt echter geen geloof gehecht aan uw beweerde vrees voor vervolging en dit omwille van onderstaande redenen.

In het licht van de elementen in uw dossier is het CGVS er niet van overtuigd dat u homoseksueel bent. Hoewel het Commissariaat-Generaal constateert dat het niet evident is, de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoeker die beweert homoseksueel te zijn, verwachten dat hij overtuigend is met betrekking tot zijn ervaringen en zijn parcours in verband met zijn seksuele oriëntatie. Anders gezegd, het Commissariaat-Generaal mag van een persoon die een vrees of risico's wegens zijn seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten. U slaagt er echter niet in om uw seksuele oriëntatie binnen de door uw geschetste context te objectiveren.

Uw verklaringen over uw initiële gevoelens van aantrekking voor mannen en het proces dat hiermee gepaard ging, waren inconsistent en niet doorleefd.

Zo werd u doorheen de twee persoonlijke onderhouds met het CGVS verschillende keren gevraagd naar uw eerste gevoelens van aantrekking voor mannen en de realisatie dat u zich ook aangetrokken kon voelen tot mannen, maar bleken uw antwoorden erg uiteenlopend. U verwees initieel, wanneer werd gevraagd om te vertellen over uw **eerste gevoelens van aantrekking** voor mannen, louter naar uw vriend K.(...) D (...), hoe uw vrouw u met hem betrapte en dat u erg veel met hem praatte over dit onderwerp en close werden omdat jullie elkaar begrepen (NPO1, p. 15). Wanneer u nogmaals **expliciet** werd gevraagd naar deze **eerste gevoelens van aantrekking**, antwoordde u dat **het startte** door de conversaties die u had met K.(...) D.(...)-vanaf **september 2021** (NPO1, p. 16). Toen u echter vervolgens werd gevraagd of u zich ooit al aangetrokken had gevoeld tot mannen voor K.(...) D (...), sprak u uw voorgaande verklaringen tegen en zei u dat u "altijd" dat gevoel, die aantrekking had, maar dat u het niet kon uitdrukken omwille van de omgeving en de gemeenschap en de familie (NPO1, p. 16). Wanneer u dan werd gevraagd naar **specifieke momenten of gebeurtenissen waarbij u doorhad dat u zich aangetrokken kon voelen tot jongens**, haalde u **eerst een vaag voorbeeld aan** waarbij u ooit naar een trouw ging en zag hoe koppels over hun ervaringen praatten en daardoor tegen uw zelf zei dat als het een man en een man zou zijn, dan zou het een betere situatie zijn. Vervolgens verwees u echter naar een homoseksuele betrekking die u had met een zekere A.(...) toen u 18 of 19 jaar oud was – in **1995 of 1996** (NPO1, p. 17). Het frappeert dat u nu plots verwees naar deze seksuele betrekking, maar eerder louter verwees naar uw gesprekken met K.(...) D.(...)toen u tot tweemaal toe werd gevraagd naar u initiële gevoelens van aantrekking. Bovendien verklaarde u later over deze seksuele betrekking met A.(...) dat deze u niet deed nadenken over uw seksualiteit en dat u pas later, toen u in een relatie was met een vrouw, C.(...), tot de realisatie kwam dat u meer had met een man dan een vrouw (NPO1, p. 19). Deze relatie met C.(...) duurde ongeveer van **2002 tot 2008**.

Hoewel het CGVS er zich van bewust is dat de ontdekking van een seksuele oriëntatie een proces is dat niet per se een duidelijk afgelijnd beginpunt heeft, mag er wel degelijk verwacht worden dat u enigszins consistente verklaringen zou afleggen over uw initiële gevoelens van aantrekking voor mannen en het innerlijke proces waarmee dit gepaard ging. Temeer wanneer deze gevoelens zich manifesteren in een homofobe context zoals die van Ghana – een context die u zelf meermaals benoemde (NPO1, pp. 16-17, 19; NPO2, p. 5) en bevestigd wordt door de informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier). Uit bovenstaande blijkt echter dat u deze initiële gevoelens van aantrekking tot mannen in drie geheel verschillende situaties plaatste die op geheel andere momenten in uw leven hebben plaatsgevonden en die elkaar bovendien onderling tegenspraken: eerst sprak u over de gesprekken die u had met K.(...) D.(...)vanaf september 2021 als eerste aantrekking en als reden dat u er "into" geraakte, om vervolgens te stellen dat u "altijd" deze aantrekking voor mannen had; later verwees u specifiek naar seksuele betrekkingen met A.(...) in 1996-1997, maar dacht u dan weer niet echt na over uw seksualiteit tot het moment dat u brak met uw vrouwelijke partner C.(...) in 2008-2009. **Het feit dat u allesbehalve consistente verklaringen aflegde over uw initiële gevoelens van aantrekking voor mannen ondermijnt dan ook het doorleefde karakter van het eigenlijke plaatsvinden van deze ontdekking en het proces dat hiermee gepaard ging – en is bijgevolg ook nefast voor de geloofwaardigheid van uw beweerde seksuele oriëntatie.** Zoals hiervoor aangehaald is het ook vreemd te noemen dat u hierover niet meer consistente antwoorden geeft, en dat u blijkbaar niet te veel belang of waarde hecht aan uw eerste seksuele betrekkingen met een man – in 1996/1997, of dat deze gebeurtenis niet zou hebben geleid tot meer reflectie over uw seksuele oriëntatie – in het licht en de (homofobe) context waarin u woonde en opgroeide.

Het doorleefde karakter van deze ontdekking wordt verder ondermijnd nu de aanloop naar de situatie waarin u tot seksuele betrekkingen met A.(...) zou gekomen de aannemelijkheid ervan ondermijnt. U stelde dat u voor deze avond nooit eerder aantrekking had gevoeld tot mannen en dat u ook niet aangetrokken was tot A.(...) op een seksuele manier (NPO1, p. 17; NPO2, p. 4). Ook niet toen u hem naakt zag wanneer hij uit de douche kwam. U beweerde dat u voor deze avond nooit eerder met A.(...) over homoseksualiteit had gepraat (NPO1, p. 17). Verder kende u de mening van de gemeenschap over de

homoseksualiteit, namelijk dat het beeld negatief was, én hoorde u over homofoob geweld tegen mannen in uw gemeenschap die seksuele betrekkingen hadden met elkaar (NPO1, p. 17; NPO2, p. 5). Over de gebeurtenissen op de avond zelf stelde u dat u opgewonden was geraakt door de schaars geklede vrouwelijke cheerleaders en door de gedachte aan S.(...), een meisje waarvoor u gevoelens had. A.(...) zou u een afrodisiacum aangeboden hebben en zou u beginnen strelen zijn. Hoewel u initieel twijfelachtig was ging u er wel in mee (NPO1, p. 18-19; NPO2, p. 6). Toen de dossierbehandelaar u vroeg wat er precies gebeurde toen u er initieel tegen inging antwoordde u vaagweg dat u niet wist hoe er op te reageren maar dat u na een tijdje gevoelens kreeg die duidelijk werden en u vervolgens door had dat u niet meer kon stoppen (NPO1, p. 18). Gezien u van jongs af doordrongen was van het idee dat homoseksualiteit iets slechts is; dat u hoorde over homofoob geweld tegen mannen die seksuele betrekkingen hadden met mannen; dat u nog nooit enige aantrekking had gevoeld tot mannen; dat u nooit eerder aantrekking had gevoeld tot A.(...); en dat u nooit een gesprek had gehad over homoseksualiteit met A.(...), kan er niet worden ingezien hoe u zonder meer zou doorzetten in seksuele betrekkingen met A.(...) – nadat u nota bene heeft stilgestaan bij het feit dat u dit niet wilde – omdat u eerder opgewonden was geraakt door het zien van schaars geklede vrouwen en door de gedachte aan een meisje waarin u seksuele interesse toonde.

Verder bleken uw verklaringen over uw gedrag na deze betrekkingen met A.(...) inconsistent en geenszins doorleefd. Zo stelde u initieel dat u na deze gebeurtenis steeds de neiging had om zoiets opnieuw te doen, maar dat u het niet kon omdat u bang was (NPO1, p. 17). Wanneer u vervolgens werd gevraagd of u nadacht over uw seksualiteit beweerde u echter van niet. U stelde dat u, toen u uw vrouw ontmoette, tenminste uw eerste vriendin C.(...), dat u het gevoel had dat u met een man een ander gevoel had. Er kan nochtans verwacht worden dat het hebben van seksuele betrekkingen met een andere man en het feit dat u dit steeds opnieuw wilt doen in een gemeenschap waar dit absoluut taboe is toch enige reflectie zou oproepen over uw seksualiteit. Uw verklaring dat u nog jong was, kan moeilijk als verschuiving worden aangenomen nu u beweerdelijk al 18 of 19 jaar oud was. Ook wanneer u gevraagd werd hoe u omging met de visie van de maatschappij nadat u deze seksuele betrekkingen had gehad, antwoordde u steeds **ontwijkend** en verwees u naar de relatie met C.(...) waardoor u beseftte dat u beter was met mannen dan met vrouwen (NPO1, p. 19; NPO2, p. 6). U bleek dan ook niet in staat om enig inzicht te bieden in het innerlijke proces dat u doormaakte na deze betrekkingen. Nochtans kan dit wel verwacht worden wanneer men ontluikende homoseksuele gevoelens en homoseksuele betrekkingen heeft in een context waar dit als “een zonde en een schande” (NPO2, p. 5) wordt beschouwd. **Het totale gebrek aan reflectie betreffende uw eigen seksualiteit en de betrekkingen die u had gehad met A.(...) binnen de homofobe Ghanese context – die u zelf schetste en die ook blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt – is geenszins doorleefd en ondermijnt de geloofwaardigheid van deze situatie met A.(...), van de ontdekking van uw homoseksualiteit en bij uitbreiding van uw beweerde homoseksualiteit.**

Verder blijken uw beweringen over het proces dat u doormaakte voor u realiseerde dat u beter met mannen was dan met vrouwen evenmin doorleefd. Zo vroeg de dossierbehandelaar u hoe u tot deze realisatie kwam, waarop u verklaarde dat u toen u nog samen was met C.(...) anale seks veel leuker vond dan door de vagina (NPO2, p. 7). Toen de dossierbehandelaar nogmaals vroeg hoe u tot deze realisatie kwam, stelde u dat het was omdat u doorhad dat vrouwen de mannen in relaties slecht behandelen, meer dan wanneer een man met een man samen is (NPO2, p. 7). Wanneer u echter werd gevraagd hoe u dit observeerde, stelde u dat u dit constant zag in de media, maar dat u dit nooit observeerde bij een man en een man (NPO2, p. 7). U beweerde tegelijk ook dat u nooit iets van relaties tussen mannen en mannen zag. U gevraagd hoe u dan tot een dergelijke conclusie kon komen stelde u dat deze dingen erg constant waren, dat mannen bijna alles verloren bij een scheiding, dat u niet in een dergelijke situatie wilde belanden en dat u geloofde dat het beter zou zijn bij een man en een man omdat u nooit iets zag van die aard tussen mannen (NPO2, pp. 7-8). Er kan niet ingezien worden hoe u zonder ooit een relatie tussen een man en een man te zien in een gemeenschap waar homoseksualiteit als een zonde en schande wordt beschouwd, de “conclusie” zou maken dat het toch beter is voor mannen om met mannen te zijn. U bleek ook niet in staat om deze “conclusie” te voorzien van meer info. Verder bleek u – afgezien van het feit dat u anale seks beter vond dan vaginale en dat heteroseksuele relaties met vrouwen problemen opleverden voor de man – geen andere zaken te kunnen geven die inzicht boden in het proces dat u doormaakte om tot het besef te komen dat u beter was met mannen. Ook wanneer u werd gevraagd om uit te leggen hoe u omging met de realisatie dat u beter kon zijn met mannen en de negatieve visie van de maatschappij, bood u geen enkel inzicht in het innerlijke proces dat u doormaakte. Zo stelde u **ontwijkend** dat u een van de mensen was die verantwoordelijk was voor het oplossen van problemen en dat u op het einde dan steeds zou proberen om op een subtiele manier het idee van homoseksualiteit te brengen (NPO2, p. 8).

Bovenstaande inconsistente en niet doorleefde verklaringen over uw initiële gevoelens van aantrekking tot mannen en de ontdekking van uw beweerde homoseksualiteit getuigen van een gebrek aan voeling met de leefwereld van iemand die daadwerkelijk zijn homoseksualiteit ontdekt in

een homofobe context als die van Ghana. Bijgevolg wordt de geloofwaardigheid van uw beweerde seksuele oriëntatie onderuit gehaald.

Ook uw verklaringen over de beleving van uw homoseksualiteit in Ghana, alsook de gevoelens waarmee dit gepaard ging, waren niet doorleefd – en bijgevolg nefast voor uw geloofwaardigheid.

Zo werd u gevraagd naar uw gevoelens over uw homoseksualiteit nadat u trouwde, in 2011, waarop u **vaagweg** stelde dat u nog steeds “het gevoel” had om vervolgens **geen enkel inzicht te bieden over uw gevoelens hieromtrent** en louter te stellen dat u niet kon praten met uw vrouw om anale seks te proberen omdat u vreesde dat ze u zou rapporteren (NPO2, p. 10). U voegde nog toe dat u niet met een man wilde trouwen omwille van de gevolgen tot K.(...) D.(...)terugkwam en hij al openminded was, jullie elkaar goed begrepen en het gemakkelijk was om u te engageren (NPO2, p. 10). Wanneer u werd gevraagd of u sinds u trouwde nog aantrekking voelde tot andere mannen voor u K.(...) D.(...)ontmoette, antwoordde u **naast de kwestie en nietszeggend** dat op trouwfeesten en begrafenissen het vaak ging over mannen en vrouwen die getuigenissen gaven en dat u niet geïnteresseerd was in de getuigenissen van man en vrouw, maar wel aantrekking voelde voor mannen (NPO2, p. 13). De dossierbehandelaar vroeg u naar meer info over deze gevoelens van aantrekking, waarop u **naast de kwestie** verwees naar het feit dat mannen slecht werden behandeld door vrouwen en dat u nooit hoorde dat een man dit deed naar een man, waardoor u georiënteerd was naar een man (NPO2, p. 13). Er kan nochtans wel degelijk verwacht worden dat u enige duiding zou kunnen geven bij de gevoelens van aantrekking die u had voor andere mannen in de 13 jaar voor uw relatie met K.(...) D (...), alsook over uw eigen omgang met uw homoseksualiteit in die periode. **Het feit dat u opnieuw – zoals bij de ontdekking van uw beweerde homoseksualiteit – louter verwees naar de slechte behandeling van mannen door vrouwen en het feit dat u niet kon praten over anale seks met uw vrouw, getuigt van een gebrek aan voeling met de situatie van een man die daadwerkelijk 13 jaar in een huwelijk zat met een vrouw, maar eigenlijk aangetrokken was tot mannen.**

Verder bleken uw verklaringen over uw relatie met K.(...) D.(...)- de persoon waarmee u beweerdelijk gesprekken had die ervoor zorgden dat u aangetrokken raakte tot mannen (NPO1, p. 16) – inconsistent en niet doorleefd.

Tijdens het eerste persoonlijke onderhoud met het CGVS verklaarde u dat uw gesprekken met K.(...) D.(...)u deden begrijpen dat het geen misdaad was om zo te zijn en dat u deze conversatie al lang had met hem, lang voor de vergadering van uw familie waar uw oom zijn zegen gaf waar mensen konden doen wat ze willen – die plaatsvond in september 2021 (NPO1, p. 16). Niet veel later verklaarde u echter dat het op deze familiemeeting was waar uw oom zich uitsprak dat u veel praatte met K.(...) D.(...)en “in de diepte” praatte (NPO1, p. 16). Tijdens het tweede onderhoud herhaalde u dat uw eerste diepe gesprek met K.(...) D.(...)was tijdens deze familiemeeting de dag voor uw oom zijn dood – in september 2021 (NPO2, p. 13). Het feit dat u echter eerst stelde dat u reeds lang voor deze familiemeeting deze gesprekken had met hem, is dan ook incoherent en ondermijnt het doorleefde karakter van uw relatie met K.(...) D.(...)bij voorbaat. Immers kan er verwacht worden dat u op zijn minst consistente verklaringen zou afleggen over het begin van uw relatie met de man die ervoor zorgde dat u aangetrokken raakte tot mannen.

Verder blijken uw verklaringen over het gedrag dat u en K.(...) D.(...)stelden nadat hij terugkwam van Canada evenmin geloofwaardig. Zo wordt er op gewezen dat K.(...) D.(...)besloot Ghana te verlaten uit schrik nadat uw oom was neergeschoten omdat hij zich louter had uitgesproken voor vrije liefde. Er kan dan wel verwacht worden dat deze bij een korte terugkeer naar het homofobe klimaat van Ghana extra voorzichtig zou zijn wat betreft zijn homoseksualiteit. Het mag dan vooreerst al opvallend genoemd worden dat hij meteen met u in gesprek zou gaan over homoseksualiteit op een openbare plaats (NPO2, pp. 13-14). Nog opvallender is dat hij vervolgens alleen mee zou gaan naar huis met u – gezien u dezelfde mening had verkondigd als uw oom waarvoor uw oom was neergeschoten, nota bene de reden waarom K.(...) D.(...)bang werd en Canada verliet. Bovendien bevond uw huis zich in een compound, waar jullie dus gemakkelijk konden gezien worden. Wat echter geheel ongeloofwaardig is, is dat hij vervolgens, nadat jullie een “diep gesprek” hadden over homoseksualiteit, plots een condoom zou bovengehaald hebben en zonder meer zou voorgesteld hebben om intiem te zijn als u dat wilde – zonder enige voorzorgsmaatregel te nemen (NPO2, p. 14). Van iemand die eerder Ghana is ontvlucht uit vrees voor geweld tegen homoseksualiteit, kan verwacht worden dat wanneer deze bij terugkomst naar Ghana seksuele relaties zou willen aangaan met een andere man in een compound waar nogal wat andere mensen wonen, dat deze op zijn minst zou vragen of de deur op slot is (NPO2, p. 14). Ook het feit dat u hier helemaal niet mee inzate, ondanks het feit dat u ook maar al te goed op de hoogte was van de homofobie in uw gemeenschap en het feit dat u zelf beweerdelijk al homofoob geweld had meegemaakt (NPO2, pp. 9-10), is geheel ongeloofwaardig en ondermijnt de geloofwaardigheid van het plaatsvinden van deze situatie op fundamentele wijze. Verder bleken uw verklaringen over waarom u de deur niet sloot inconsistent en paste u ze aan naargelang de dossierbehandelaar zijn vragen. Zo stelde u initieel dat u de deur niet op slot deed omdat u niet wilde dat mensen zouden denken dat u de deur op slot deed

omdat er iemand u kwam bezoeken. Wanneer de dossierbehandelaar u vervolgens vroeg of jullie het dan op zijn minste hadden over de deur sluiten, antwoordde u dat u er niet over nadacht omdat u niet dacht dat er iemand binnen zou komen. Toen de dossierbehandelaar u vervolgens wees op het feit dat u eerder iets anders had gezegd, paste u uw verklaringen weer aan (NPO2, p. 14). Dit is dan ook geenszins doorleefd en ondermijnt de geloofwaardigheid van het eigenlijke plaatsvinden van deze situatie nog verder.

Er wordt dan ook geen geloof gehecht aan uw relatie met K.(...) D (...), noch aan het feit dat u zou betrappt zijn door uw vrouw terwijl u seksuele betrekkingen had met K.(...) D (...). Bijgevolg kan er ook geen geloof worden gehecht aan de vrees voor vervolging die u hierdoor zou hebben bij terugkeer naar Ghana.

Nu u niet in staat bleek om doorleefde, geloofwaardige verklaringen af te leggen over de ontdekking van uw homoseksualiteit, noch over de beleving van uw homoseksualiteit in de homofobe context van Ghana, wordt er geen geloof gehecht aan uw beweerde seksuele oriëntatie en de vervolging die u hierom zou ondergaan bij terugkeer naar Ghana.

Wat betreft uw beweerde activisme voor vrijheid van keuze in de liefde en seksualiteit, wordt er gewezen op het feit dat de reden voor uw pleitbezorging hiervoor was dat u realiseerde dat u beter met mannen dan met vrouwen was en op die manier de negatieve visie van de maatschappij hiermee probeerde te verenigen (NPO2, p. 8). **Nu aan deze realisatie echter geen geloof wordt gehecht, kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen over uw pleitbezorging en de vervolging die u omwille van deze pleitbezorging zou ondergaan hebben (NPO2, pp. 9-10) – laat staan dat u bij terugkeer naar Ghana om deze redenen zou vervolgd worden.**

Er wordt in deze ook nog gewezen op het feit dat u beweerde dat het uw conversaties met K.(...) D.(...) waren geweest die u deden beseffen dat het geen misdaad was om 'zo' te zijn (NPO1, p.16). **Deze uitspraak ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw activisme hiervoor, gezien er niet kan ingezien worden waarom u zich al actief zou uitgesproken hebben over dit onderwerp op een moment dat u zelf nog in uw hoofd zat met het feit dat het een misdaad zou zijn.** Dit geldt bovendien nogmaals als aanwijzing dat uw beweerde vluchtrelaas uit Ghana als homoseksuele man die zich actief uitsprak voor mensen die met mensen van hetzelfde geslacht wilde samen zijn, niet doorleefd is.

Ook legde u ook over uw activisme in 2009 inconsistente en weinig doorleefde verklaringen over af.

Zo beweerde u dat u vanaf 2009 verkondigde dat mensen hun eigen keuzes moesten kunnen maken en als een man met een man wilde zijn, dat het aan God was om dit te beoordelen (NPO2, p. 8-9). Gevraagd naar de aanleiding van dergelijke boodschap, antwoordde u dat het was omdat u een gebroken hart had en dat u wilde spreken over vrijheid en wilde pleiten voor mensen om met mensen te zijn waarmee ze wilden zijn (NPO2, p. 9). Gevraagd of het geen groot risico was om hierover te praten, antwoordde u dat u niet op directe wijze sprak, dat veel mensen niet wisten waarover u sprak en dat het u meer ging over vrijheid om zelf individuele keuzes te maken (NPO2, p. 9). Hoe u dit op indirecte wijze deed, bleek echter dat u ook expliciet stelde dat indien iemand met iemand van hetzelfde geslacht wenste te trouwen, dat u dit ook direct zei (NPO2, p. 9). Hierop gewezen, antwoordde u dat u hetgeen over met hetzelfde geslacht trouwen louter zei tijdens een familiebijeenkomst in september 2021 (NPO2, p. 9) – waar uw oom sprak over homoseksualiteit en hoe dit moet kunnen, waarna hij werd gedood (NPO1, p.9). Nochtans beweerde u in de vragenlijst van het CGVS (d.d. 13 maart 2025) nog dat u een lezing gaf over de onafhankelijkheid van gay people in mei 2010 met een vriend die ook homoseksueel was en dat u hierna werd aangevallen door twee mannen genaamd M.(...) M.(...) en I.(...) D.(...). Een lezing of uiteenzetting doen over de onafhankelijkheid van de gay people kan bezwaarlijk als indirect worden beschouwd. Tijdens uw persoonlijke onderhoud met het CGVS stelde u uw verklaringen hierover eveneens bij, namelijk dat u op "indirecte wijze" aan het uitleggen was dat iedereen vrij moet zijn en dat deze I.(...) vervolgens tegen zijn broer M.(...) had gezegd dat u openlijk aan het pleiten was voor homoseksualiteit – wat volgens uw beweringen nochtans niet zo was (NPO2, p. 9). **Het feit dat u plots uw verklaringen bijstelde nadat de dossierbehandelaar u had gevraagd naar de risico's van uw acties en het directe karakter van uw uitingen, getuigt nogmaals van het niet doorleefde karakter van uw verklaringen en ondermijnt bijgevolg de geloofwaardigheid van uw beweerd activisme.**

Wat betreft de bewering dat u gedood zou worden bij terugkeer naar Ghana omdat u bent aangeduid als opvolger van uw oom als chief van Kokodei en Feyiase, wordt er op gewezen dat er info te vinden is over het feit dat ene Nana Acheampong Twum in september 2023 werd aangeduid als chief door de Asantehene van Ashanti, Otumfuo Osei Tutu (zie administratief dossier). Dit nadat er strubbelingen waren geweest tussen twee families – de Aduana en de Bretuo. U beweerde nochtans van de Oyoko te zijn (NPO1, p. 11). Er blijkt dus een andere chief aangeduid te zijn van een andere familie. Bovendien blijkt de tweede familie die

aanspraak maakte op de titel ook niet de uwe te zijn (zie administratief dossier). **Gezien uit algemeen beschikbare info naar voor komt dat u niet de aangeduide opvolger bent, wordt dit deel van uw relaas bij voorbaat op fundamentele wijze ondermijnd. Verder wordt uw algemene geloofwaardigheid op fundamentele wijze ondermijnd nu u duidelijk heeft gepoogd de asielautoriteiten een fictief asielmotief voor te houden.**

Verder blijkt er nergens info terug te vinden over het feit dat uw oom werd neergeschoten en legde u hier geen bewijzen van neer. Nochtans lijkt het dat er enige info zou zijn over een chieft die wordt neergeschoten op straat. De foto's die u neerlegde – waarvan u beweerde dat het uw overleden oom was – kunnen deze blote bewering geenszins bewijzen. Deze tonen hoogstens een overleden man op straat, evenals een overleden man in traditionele kleren aangekleed. Wat betreft het overlijdenscertificaat dat u neerlegde, wordt er vooreerst op gewezen dat dit een document betreft dat gemakkelijk te falsifiëren valt. Bovendien blijkt dat in Ghana er een hoge graad van corruptie is onder de publieke administratie en dat er allerhande documenten tegen betaling kunnen verkregen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten beperkt (zie administratief dossier). Daarnaast kan dit document hoogstens aantonen dat ene K.(...) A.(...) G.(...) is overleden door een schotwonde, maar kan dit hoegenaamd niet als bewijs gelden dat dit uw oom is die werd neergeschoten omwille van een toespraak die hij had gehouden over homoseksualiteit en vrijheid. Evenmin kan het de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vrees voor vervolging herstellen.

Wat betreft de andere documenten die u neerlegde, wordt er op gewezen dat deze geen ander licht kunnen werpen op bovenstaande beoordeling. Vooreerst wordt er op gewezen dat een document, om bewijskrachtig te zijn een verhaal moet ondersteunen dat ook samenhangend en geloofwaardig is en dat dit hier niet het geval is. Wat betreft de tijdslijn die u voorlegde, wordt er op gewezen dat dit louter een geschreven versie is van een relaas dat reeds als ongeloofwaardig werd bestempeld. Wat betreft het politierapport dat u voorlegde, wordt er op gewezen dat in Ghana er een hoge graad van corruptie is onder de publieke administratie en dat er allerhande documenten tegen betaling kunnen verkregen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten beperkt (zie administratief dossier). Verder wordt er op gewezen dat dit een gemakkelijk te falsifiëren document betreft dat bovendien beweringen bevat die niet stroken met wat u verklaarde bij de Belgische asielautoriteiten. Zo heeft u tijdens uw verschillende verklaringen steeds melding gedaan van twee mannen die u aanvielen, I.(...) D.(...) en M.(...) M.(...)(zie vragenlijst CGVS; NPO1, p. 7; NPO2, pp. 9-10), terwijl het politierapport spreekt van zes mannen, waaronder I.(...) D.(...) en M.(...) M.(...). Het feit dat dit politierapport spreekt van vier extra mannen die u nooit vermeldde, onderschrijft het ongeloofwaardige en gefalsifieerde karakter van dit document. Wat betreft de foto's, waarvan u beweert dat het uw overleden zus en haar overleden kinderen zijn, wordt er op gewezen dat op geen enkele manier valt vast te stellen dat dit daadwerkelijk uw zus en haar overleden kinderen zijn – laat staan dat het als bewijs zou gelden voor de door u beweerde omstandigheden waarin ze beweerdelijk overleden. Evenmin kan het als een bewijs gelden voor de door u aangehaalde vrees voor vervolging. Wat betreft de geboorteakten van uw kinderen, wordt er op gewezen dat deze aantonen dat u drie kinderen heeft, wat in deze niet in twijfel wordt getrokken. Wat betreft uw huwelijksakte, wordt er op gewezen dat dit hoogstens aantoonst dat u getrouwd bent, wat in deze niet in twijfel wordt getrokken. Wat betreft de documenten betreffende uw registratie als schoenmaker, wordt er op gewezen dat dit louter aantoonst dat u schoenmaker was, wat evenmin in twijfel wordt getrokken. Wat betreft het document dat wijst op het feit dat u bent tegengehouden in de luchthaven van Lomé, wordt er op gewezen dat dit hoogstens aantoonst dat u werd tegengehouden op de luchthaven van Lomé. Dit brengt geenszins verandering in de eerder gemaakte vaststellingen betreffende het ongeloofwaardige karakter van uw vrees voor vervolging.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, worden vastgesteld.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat er geen nood is aan internationale bescherming, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissing, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat verzoeker niet aantoonst dat de motivering in de bestreden beslissing, onredelijk of ontoereikend zou zijn. Verzoeker komt in wezen immers niet verder dan het louter volharden in eerder afgelegde verklaringen en zijn vrees en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij dan ook niet vermag voormelde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten.

Het argument dat de opvolgingskwestie wordt afgewezen zonder hier dieper op in te gaan in de bestreden beslissing kan niet worden bijgetreden. Verzoeker gaat volstrekt voorbij aan onderstaande pertinente motivering met betrekking tot de opvolgingskwestie die door de Raad gehandhaafd wordt:

*“Wat betreft de bewering dat u gedood zou worden bij terugkeer naar Ghana omdat u bent aangeduid als opvolger van uw oom als chieft van Kokodei en Feyiase, wordt er op gewezen dat er info te vinden is over het feit dat ene Nana Acheampong Twum in september 2023 werd aangeduid als chieft door de Asantehene van Ashanti, Otumfuo Osei Tutu (zie administratief dossier). Dit nadat er strubbelingen waren geweest tussen twee families – de Aduana en de Bretuo. U beweerde nochtans van de Oyoko te zijn (NPO1, p. 11). Er blijkt dus een andere chieft aangeduid te zijn van een andere familie. Bovendien blijkt de tweede familie die aanspraak maakte op de titel ook niet de uwe te zijn (zie administratief dossier). **Gezien uit algemeen beschikbare info naar voor komt dat u niet de aangeduide opvolger bent, wordt dit deel van uw relaas bij voorbaat op fundamentele wijze ondermijnd. Verder wordt uw algemene geloofwaardigheid op fundamentele wijze ondermijnd nu u duidelijk heeft gepoogd de asielautoriteiten een fictief asielmotief voor te houden.**”* Verzoeker brengt niets aan dat hier een ander licht op kan werpen en waaruit zou blijken dat hij te vrezen heeft ingevolge deze opvolgingskwestie.

Verzoeker meent vervolgens zijn verklaringen met betrekking tot zijn initiële gevoelens van aantrekking voor de mannen en het proces dat hiermee gepaard ging en de verdere verklaringen niet inconsistent noch ondoorleefd zijn en bevestigt nogmaals dat hij daadwerkelijk de homoseksuele geaardheid heeft. Verzoeker hekelt dat verwerende partij hierover niet de nodige expertise heeft ingewonnen om dit correct en objectief te beoordelen en zij hierover bijkomend onderzoek diende te voeren.

Opnieuw gaat verzoeker voorbij aan de concrete vaststellingen van de bestreden beslissing ditmaal betrekking tot zijn geaardheid. De verwerende partij kon terecht vaststellen: **“U beweerde niet te kunnen terugkeren naar uw land van herkomst, Ghana, omdat u bij terugkeer naar Ghana zou gedood worden omwille van een opvolgingskwestie. Daarnaast stelde u niet te kunnen terugkeren naar Ghana omdat u homoseksueel bent en betrapd werd door uw vrouw terwijl u seks had met uw mannelijke partner K.(...) D (...).**

Er wordt echter geen geloof gehecht aan uw beweerde vrees voor vervolging en dit omwille van onderstaande redenen.

In het licht van de elementen in uw dossier is het CGVS er niet van overtuigd dat u homoseksueel bent. Hoewel het Commissariaat-Generaal constateert dat het niet evident is, de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoeker die beweert homoseksueel te zijn, verwachten dat hij overtuigend is met betrekking tot zijn ervaringen en zijn parcours in verband met zijn seksuele oriëntatie. Anders gezegd, het Commissariaat-Generaal mag van een persoon die een vrees of risico's wegens zijn seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten. U slaagt er echter niet in om uw seksuele oriëntatie binnen de door uw geschetste context te objectiveren.

Uw verklaringen over uw initiële gevoelens van aantrekking voor mannen en het proces dat hiermee gepaard ging, waren inconsistent en niet doorleefd.

Zo werd u doorheen de twee persoonlijke onderhouds met het CGVS verschillende keren gevraagd naar uw eerste gevoelens van aantrekking voor mannen en de realisatie dat u zich ook aangetrokken kon voelen tot mannen, maar bleken uw antwoorden erg uiteenlopend. U verwees initieel, wanneer werd gevraagd om te vertellen over uw **eerste gevoelens van aantrekking** voor mannen, louter naar uw vriend K.(...) D (...), hoe uw vrouw u met hem betrapte en dat u erg veel met hem praatte over dit onderwerp en close werden omdat jullie elkaar begrepen (NPO1, p. 15). Wanneer u nogmaals **expliciet** werd gevraagd naar deze **eerste gevoelens van aantrekking**, antwoordde u dat **het startte** door de conversaties die u had met K.(...) D.(...)-vanaf **september 2021** (NPO1, p. 16). Toen u echter vervolgens werd gevraagd of u zich ooit al aangetrokken had gevoeld tot mannen voor K.(...) D (...), sprak u uw voorgaande verklaringen tegen en zei u dat u “altijd” dat gevoel, die aantrekking had, maar dat u het niet kon uitdrukken omwille van de omgeving en de gemeenschap en de familie (NPO1, p. 16). Wanneer u dan werd gevraagd naar **specifieke momenten of gebeurtenissen waarbij u doorhad dat u zich aangetrokken kon voelen tot jongens**, haalde u **eerst een vaag voorbeeld aan** waarbij u ooit naar een trouw ging en zag hoe koppels over hun ervaringen praatten en daardoor tegen uw zelf zei dat als het een man en een man zou zijn, dan zou het een betere situatie zijn. Vervolgens verwees u echter naar een homoseksuele betrekking die u had met een zekere A.(...) toen u 18 of 19 jaar oud was – in **1995 of 1996** (NPO1, p. 17). Het frappeert dat u nu plots verwees naar deze seksuele betrekking, maar eerder louter verwees naar uw gesprekken met K.(...) D.(...)toen u tot tweemaal toe werd gevraagd naar u initiële gevoelens van aantrekking. Bovendien verklaarde u later over deze seksuele

betrekking met A.(...) dat deze u niet deed nadenken over uw seksualiteit en dat u pas later, toen u in een relatie was met een vrouw, C.(...), tot de realisatie kwam dat u meer had met een man dan een vrouw (NPO1, p. 19). Deze relatie met C.(...) duurde ongeveer van **2002 tot 2008**.

Hoewel het CGVS er zich van bewust is dat de ontdekking van een seksuele oriëntatie een proces is dat niet per se een duidelijk afgelijnd beginpunt heeft, mag er wel degelijk verwacht worden dat u enigszins consistente verklaringen zou afleggen over uw initiële gevoelens van aantrekking voor mannen en het innerlijke proces waarmee dit gepaard ging. Temeer wanneer deze gevoelens zich manifesteren in een homofobe context zoals die van Ghana – een context die u zelf meermaals benoemde (NPO1, pp. 16-17, 19; NPO2, p. 5) en bevestigd wordt door de informatie waarover het CGVS beschikt (zie administratief dossier). Uit bovenstaande blijkt echter dat u deze initiële gevoelens van aantrekking tot mannen in drie geheel verschillende situaties plaatste die op geheel andere momenten in uw leven hebben plaatsgevonden en die elkaar bovendien onderling tegenspraken: eerst sprak u over de gesprekken die u had met K.(...) D.(...) vanaf september 2021 als eerste aantrekking en als reden dat u er “into” geraakte, om vervolgens te stellen dat u “altijd” deze aantrekking voor mannen had; later verwees u specifiek naar seksuele betrekkingen met A.(...) in 1996-1997, maar dacht u dan weer niet echt na over uw seksualiteit tot het moment dat u brak met uw vrouwelijke partner C.(...) in 2008-2009. **Het feit dat u allesbehalve consistente verklaringen aflegde over uw initiële gevoelens van aantrekking voor mannen ondermijnt dan ook het doorleefde karakter van het eigenlijke plaatsvinden van deze ontdekking en het proces dat hiermee gepaard ging – en is bijgevolg ook nefast voor de geloofwaardigheid van uw beweerde seksuele oriëntatie.** Zoals hiervoor aangehaald is het ook vreemd te noemen dat u hierover niet meer consistente antwoorden geeft, en dat u blijkbaar niet te veel belang of waarde hecht aan uw eerste seksuele betrekkingen met een man – in 1996/1997, of dat deze gebeurtenis niet zou hebben geleid tot meer reflectie over uw seksuele oriëntatie – in het licht en de (homofobe) context waarin u woonde en opgroeide.

Het doorleefde karakter van deze ontdekking wordt verder ondermijnd nu de aanloop naar de situatie waarin u tot seksuele betrekkingen met A.(...) zou gekomen de aannemelijkheid ervan ondermijnt. U stelde dat u voor deze avond nooit eerder aantrekking had gevoeld tot mannen en dat u ook niet aangetrokken was tot A.(...) op een seksuele manier (NPO1, p. 17; NPO2, p. 4). Ook niet toen u hem naakt zag wanneer hij uit de douche kwam. U beweerde dat u voor deze avond nooit eerder met A.(...) over homoseksualiteit had gepraat (NPO1, p. 17). Verder kende u de mening van de gemeenschap over de homoseksualiteit, namelijk dat het beeld negatief was, én hoorde u over homofoob geweld tegen mannen in uw gemeenschap die seksuele betrekkingen hadden met elkaar (NPO1, p. 17; NPO2, p. 5). Over de gebeurtenissen op de avond zelf stelde u dat u opgewonden was geraakt door de schaars geklede vrouwelijke cheerleaders en door de gedachte aan S.(...), een meisje waarvoor u gevoelens had. A.(...) zou u een afrodisiacum aangeboden hebben en zou u beginnen strelen zijn. Hoewel u initieel twijfelachtig was ging u er wel in mee (NPO1, p. 18-19; NPO2, p. 6). Toen de dossierbehandelaar u vroeg wat er precies gebeurde toen u er initieel tegen inging antwoordde u vaagweg dat u niet wist hoe er op te reageren maar dat u na een tijdje gevoelens kreeg die duidelijk werden en u vervolgens door had dat u niet meer kon stoppen (NPO1, p. 18). Gezien u van jongs af doordrongen was van het idee dat homoseksualiteit iets slechts is; dat u hoorde over homofoob geweld tegen mannen die seksuele betrekkingen hadden met mannen; dat u nog nooit enige aantrekking had gevoeld tot mannen; dat u nooit eerder aantrekking had gevoeld tot A.(...); en dat u nooit een gesprek had gehad over homoseksualiteit met A.(...), kan er niet worden ingezien hoe u zonder meer zou doorzetten in seksuele betrekkingen met A.(...) – nadat u nota bene heeft stilgestaan bij het feit dat u dit niet wilde – omdat u eerder opgewonden was geraakt door het zien van schaars geklede vrouwen en door de gedachte aan een meisje waarin u seksuele interesse toonde.

Verder bleken uw verklaringen over uw gedrag na deze betrekkingen met A.(...) inconsistent en geenszins doorleefd. Zo stelde u initieel dat u na deze gebeurtenis steeds de neiging had om zoiets opnieuw te doen, maar dat u het niet kon omdat u bang was (NPO1, p. 17). Wanneer u vervolgens werd gevraagd of u nadacht over uw seksualiteit beweerde u echter van niet. U stelde dat u, toen u uw vrouw ontmoette, tenminste uw eerste vriendin C.(...), dat u het gevoel had dat u met een man een ander gevoel had. Er kan nochtans verwacht worden dat het hebben van seksuele betrekkingen met een andere man en het feit dat u dit steeds opnieuw wilt doen in een gemeenschap waar dit absoluut taboe is toch enige reflectie zou oproepen over uw seksualiteit. Uw verklaring dat u nog jong was, kan moeilijk als verschooning worden aangenomen nu u beweerdelijk al 18 of 19 jaar oud was. Ook wanneer u gevraagd werd hoe u omging met de visie van de maatschappij nadat u deze seksuele betrekkingen had gehad, antwoordde u steeds **ontwijkend** en verwees u naar de relatie met C.(...) waardoor u beseftte dat u beter was met mannen dan met vrouwen (NPO1, p. 19; NPO2, p. 6). U bleek dan ook niet in staat om enig inzicht te bieden in het innerlijke proces dat u doormaakte na deze betrekkingen. Nochtans kan dit wel verwacht worden wanneer men ontluikende homoseksuele gevoelens en homoseksuele betrekkingen heeft in een context waar dit als “een zonde en een schande” (NPO2, p. 5) wordt beschouwd. **Het totale gebrek aan reflectie betreffende uw eigen seksualiteit en de betrekkingen die u had gehad met A.(...) binnen de homofobe Ghanese**

context – die u zelf schetste en die ook blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt – is geenszins doorleefd en ondermijnt de geloofwaardigheid van deze situatie met A.(...), van de ontdekking van uw homoseksualiteit en bij uitbreiding van uw beweerde homoseksualiteit.

Verder blijken uw beweringen over het proces dat u doormaakte voor u realiseerde dat u beter met mannen was dan met vrouwen evenmin doorleefd. Zo vroeg de dossierbehandelaar u hoe u tot deze realisatie kwam, waarop u verklaarde dat u toen u nog samen was met C.(...) anale seks veel leuker vond dan door de vagina (NPO2, p. 7). Toen de dossierbehandelaar nogmaals vroeg hoe u tot deze realisatie kwam, stelde u dat het was omdat u doorhad dat vrouwen de mannen in relaties slecht behandelen, meer dan wanneer een man met een man samen is (NPO2, p. 7). Wanneer u echter werd gevraagd hoe u dit observeerde, stelde u dat u dit constant zag in de media, maar dat u dit nooit observeerde bij een man en een man (NPO2, p. 7). U beweerde tegelijk ook dat u nooit iets van relaties tussen mannen en mannen zag. U gevraagd hoe u dan tot een dergelijke conclusie kon komen stelde u dat deze dingen erg constant waren, dat mannen bijna alles verloren bij een scheiding, dat u niet in een dergelijke situatie wilde belanden en dat u geloofde dat het beter zou zijn bij een man en een man omdat u nooit iets zag van die aard tussen mannen (NPO2, pp. 7-8). Er kan niet ingezien worden hoe u zonder ooit een relatie tussen een man en een man te zien in een gemeenschap waar homoseksualiteit als een zonde en schande wordt beschouwd, de “conclusie” zou maken dat het toch beter is voor mannen om met mannen te zijn. U bleek ook niet in staat om deze “conclusie” te voorzien van meer info. Verder bleek u – afgezien van het feit dat u anale seks beter vond dan vaginale en dat heteroseksuele relaties met vrouwen problemen opleverden voor de man – geen andere zaken te kunnen geven die inzicht boden in het proces dat u doormaakte om tot het besef te komen dat u beter was met mannen. Ook wanneer u werd gevraagd om uit te leggen hoe u omging met de realisatie dat u beter kon zijn met mannen en de negatieve visie van de maatschappij, bood u geen enkel inzicht in het innerlijke proces dat u doormaakte. Zo stelde u **ontwijkend** dat u een van de mensen was die verantwoordelijk was voor het oplossen van problemen en dat u op het einde dan steeds zou proberen om op een subtiele manier het idee van homoseksualiteit te brengen (NPO2, p. 8).

Bovenstaande inconsistente en niet doorleefde verklaringen over uw initiële gevoelens van aantrekking tot mannen en de ontdekking van uw beweerde homoseksualiteit getuigen van een gebrek aan voeling met de leefwereld van iemand die daadwerkelijk zijn homoseksualiteit ontdekt in een homofobe context als die van Ghana. Bijgevolg wordt de geloofwaardigheid van uw beweerde seksuele oriëntatie onderuit gehaald.

Ook uw verklaringen over de beleving van uw homoseksualiteit in Ghana, alsook de gevoelens waarmee dit gepaard ging, waren niet doorleefd – en bijgevolg nefast voor uw geloofwaardigheid.

Zo werd u gevraagd naar uw gevoelens over uw homoseksualiteit nadat u trouwde, in 2011, waarop u **vaagweg** stelde dat u nog steeds “het gevoel” had om vervolgens **geen enkel inzicht te bieden over uw gevoelens hieromtrent** en louter te stellen dat u niet kon praten met uw vrouw om anale seks te proberen omdat u vreesde dat ze u zou rapporteren (NPO2, p. 10). U voegde nog toe dat u niet met een man wilde trouwen omwille van de gevolgen tot K.(...) D.(...)terugkwam en hij al openminded was, jullie elkaar goed begrepen en het gemakkelijk was om u te engageren (NPO2, p. 10). Wanneer u werd gevraagd of u sinds u trouwde nog aantrekking voelde tot andere mannen voor u K.(...) D.(...)ontmoette, antwoordde u **naast de kwestie en nietszeggend** dat op trouwfeesten en begrafenissen het vaak ging over mannen en vrouwen die getuigenissen gaven en dat u niet geïnteresseerd was in de getuigenissen van man en vrouw, maar wel aantrekking voelde voor mannen (NPO2, p. 13). De dossierbehandelaar vroeg u naar meer info over deze gevoelens van aantrekking, waarop u **naast de kwestie** verwees naar het feit dat mannen slecht werden behandeld door vrouwen en dat u nooit hoorde dat een man dit deed naar een man, waardoor u georiënteerd was naar een man (NPO2, p. 13). Er kan nochtans wel degelijk verwacht worden dat u enige duiding zou kunnen geven bij de gevoelens van aantrekking die u had voor andere mannen in de 13 jaar voor uw relatie met K.(...) D (...), alsook over uw eigen omgang met uw homoseksualiteit in die periode. **Het feit dat u opnieuw – zoals bij de ontdekking van uw beweerde homoseksualiteit – louter verwees naar de slechte behandeling van mannen door vrouwen en het feit dat u niet kon praten over anale seks met uw vrouw, getuigt van een gebrek aan voeling met de situatie van een man die daadwerkelijk 13 jaar in een huwelijk zat met een vrouw, maar eigenlijk aangetrokken was tot mannen.**

Verder bleken uw verklaringen over uw relatie met K.(...) D.(...)- de persoon waarmee u beweerdelijk gesprekken had die ervoor zorgden dat u aangetrokken raakte tot mannen (NPO1, p. 16) – inconsistent en niet doorleefd.

Tijdens het eerste persoonlijke onderhoud met het CGVS verklaarde u dat uw gesprekken met K.(...) D.(...)u deden begrijpen dat het geen misdaad was om zo te zijn en dat u deze conversatie al lang had met hem, lang voor de vergadering van uw familie waar uw oom zijn zegen gaf waar mensen konden doen wat ze willen –

die plaatsvond in september 2021 (NPO1, p. 16). Niet veel later verklaarde u echter dat het op deze familiemeeting was waar uw oom zich uitsprak dat u veel praatte met K.(...) D.(...) en “in de diepte” praatte (NPO1, p. 16). Tijdens het tweede onderhoud herhaalde u dat uw eerste diepe gesprek met K.(...) D.(...) was tijdens deze familiemeeting de dag voor uw oom zijn dood – in september 2021 (NPO2, p. 13). Het feit dat u echter eerst stelde dat u reeds lang voor deze familiemeeting deze gesprekken had met hem, is dan ook incoherent en ondermijnt het doorleefde karakter van uw relatie met K.(...) D.(...) bij voorbaat. Immers kan er verwacht worden dat u op zijn minst consistente verklaringen zou afleggen over het begin van uw relatie met de man die ervoor zorgde dat u aangetrokken raakte tot mannen.

Verder blijken uw verklaringen over het gedrag dat u en K.(...) D.(...) stelden nadat hij terugkwam van Canada evenmin geloofwaardig. Zo wordt er op gewezen dat K.(...) D.(...) besloot Ghana te verlaten uit schrik nadat uw oom was neergeschoten omdat hij zich louter had uitgesproken voor vrije liefde. Er kan dan wel verwacht worden dat deze bij een korte terugkeer naar het homofobe klimaat van Ghana extra voorzichtig zou zijn wat betreft zijn homoseksualiteit. Het mag dan vooreerst al opvallend genoemd worden dat hij meteen met u in gesprek zou gaan over homoseksualiteit op een openbare plaats (NPO2, pp. 13-14). Nog opvallender is dat hij vervolgens alleen mee zou gaan naar huis met u – gezien u dezelfde mening had verkondigd als uw oom waarvoor uw oom was neergeschoten, nota bene de reden waarom K.(...) D.(...) bang werd en Canada verliet. Bovendien bevond uw huis zich in een compound, waar jullie dus gemakkelijk konden gezien worden. Wat echter geheel ongeloofwaardig is, is dat hij vervolgens, nadat jullie een “diep gesprek” hadden over homoseksualiteit, plots een condoom zou bovengehaald hebben en zonder meer zou voorgesteld hebben om intiem te zijn als u dat wilde – zonder enige voorzorgsmaatregel te nemen (NPO2, p. 14). Van iemand die eerder Ghana is ontvlucht uit vrees voor geweld tegen homoseksualiteit, kan verwacht worden dat wanneer deze bij terugkomst naar Ghana seksuele relaties zou willen aangaan met een andere man in een compound waar nogal wat andere mensen wonen, dat deze op zijn minst zou vragen of de deur op slot is (NPO2, p. 14). Ook het feit dat u hier helemaal niet mee inzate, ondanks het feit dat u ook maar al te goed op de hoogte was van de homofobie in uw gemeenschap en het feit dat u zelf beweerdelijk al homofob geweld had meegemaakt (NPO2, pp. 9-10), is geheel ongeloofwaardig en ondermijnt de geloofwaardigheid van het plaatsvinden van deze situatie op fundamentele wijze. Verder bleken uw verklaringen over waarom u de deur niet sloot inconsistent en paste u ze aan naargelang de dossierbehandelaar zijn vragen. Zo stelde u initieel dat u de deur niet op slot deed omdat u niet wilde dat mensen zouden denken dat u de deur op slot deed omdat er iemand u kwam bezoeken. Wanneer de dossierbehandelaar u vervolgens vroeg of jullie het dan op zijn minste hadden over de deur sluiten, antwoordde u dat u er niet over nadacht omdat u niet dacht dat er iemand binnen zou komen. Toen de dossierbehandelaar u vervolgens wees op het feit dat u eerder iets anders had gezegd, paste u uw verklaringen weer aan (NPO2, p. 14). Dit is dan ook geenszins doorleefd en ondermijnt de geloofwaardigheid van het eigenlijke plaatsvinden van deze situatie nog verder.

Er wordt dan ook geen geloof gehecht aan uw relatie met K.(...) D (...), noch aan het feit dat u zou betrappt zijn door uw vrouw terwijl u seksuele betrekkingen had met K.(...) D (...). Bijgevolg kan er ook geen geloof worden gehecht aan de vrees voor vervolging die u hierdoor zou hebben bij terugkeer naar Ghana.

Nu u niet in staat bleek om doorleefde, geloofwaardige verklaringen af te leggen over de ontdekking van uw homoseksualiteit, noch over de beleving van uw homoseksualiteit in de homofobe context van Ghana, wordt er geen geloof gehecht aan uw beweerde seksuele oriëntatie en de vervolging die u hierom zou ondergaan bij terugkeer naar Ghana.

Wat betreft uw beweerde activisme voor vrijheid van keuze in de liefde en seksualiteit, wordt er gewezen op het feit dat de reden voor uw pleitbezorging hiervoor was dat u realiseerde dat u beter met mannen dan met vrouwen was en op die manier de negatieve visie van de maatschappij hiermee probeerde te verenigen (NPO2, p. 8). **Nu aan deze realisatie echter geen geloof wordt gehecht, kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen over uw pleitbezorging en de vervolging die u omwille van deze pleitbezorging zou ondergaan hebben (NPO2, pp. 9-10) – laat staan dat u bij terugkeer naar Ghana om deze redenen zou vervolgd worden.**

Er wordt in deze ook nog gewezen op het feit dat u beweerde dat het uw conversaties met K.(...) D.(...) waren geweest die u deden beseffen dat het geen misdaad was om ‘zo’ te zijn (NPO1, p.16). **Deze uitspraak ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw activisme hiervoor, gezien er niet kan ingezien worden waarom u zich al actief zou uitgesproken hebben over dit onderwerp op een moment dat u zelf nog in uw hoofd zat met het feit dat het een misdaad zou zijn.** Dit geldt bovendien nogmaals als aanwijzing dat uw beweerde vluchtrelaas uit Ghana als homoseksuele man die zich actief uitsprak voor mensen die met mensen van hetzelfde geslacht wilde samen zijn, niet doorleefd is.

Ook legde u ook over uw activisme in 2009 inconsistente en weinig doorleefde verklaringen over af.

Zo beweerde u dat u vanaf 2009 verkondigde dat mensen hun eigen keuzes moesten kunnen maken en als een man met een man wilde zijn, dat het aan God was om dit te beoordelen (NPO2, p. 8-9). Gevraagd naar de aanleiding van dergelijke boodschap, antwoordde u dat het was omdat u een gebroken hart had en dat u wilde spreken over vrijheid en wilde pleiten voor mensen om met mensen te zijn waarmee ze wilden zijn (NPO2, p. 9). Gevraagd of het geen groot risico was om hierover te praten, antwoordde u dat u niet op directe wijze sprak, dat veel mensen niet wisten waarover u sprak en dat het u meer ging over vrijheid om zelf individuele keuzes te maken (NPO2, p. 9). Hoe u dit op indirecte wijze deed, bleek echter dat u ook expliciet stelde dat indien iemand met iemand van hetzelfde geslacht wenste te trouwen, dat u dit ook direct zei (NPO2, p. 9). Hierop gewezen, antwoordde u dat u hetgeen over met hetzelfde geslacht trouwen louter zei tijdens een familiebijeenkomst in september 2021 (NPO2, p. 9) – waar uw oom sprak over homoseksualiteit en hoe dit moet kunnen, waarna hij werd gedood (NPO1, p.9). Nochtans beweerde u in de vragenlijst van het CGVS (d.d. 13 maart 2025) nog dat u een lezing gaf over de onafhankelijkheid van gay people in mei 2010 met een vriend die ook homoseksueel was en dat u hierna werd aangevallen door twee mannen genaamd M.(...) M.(...) en I.(...) D.(...). Een lezing of uiteenzetting doen over de onafhankelijkheid van de gay people kan bezwaarlijk als indirect worden beschouwd. Tijdens uw persoonlijke onderhoud met het CGVS stelde u uw verklaringen hierover eveneens bij, namelijk dat u op “indirecte wijze” aan het uitleggen was dat iedereen vrij moet zijn en dat deze I.(...) vervolgens tegen zijn broer M.(...) had gezegd dat u openlijk aan het pleiten was voor homoseksualiteit – wat volgens uw beweringen nochtans niet zo was (NPO2, p. 9). **Het feit dat u plots uw verklaringen bijstelde nadat de dossierbehandelaar u had gevraagd naar de risico's van uw acties en het directe karakter van uw uitingen, getuigt nogmaals van het niet doorleefde karakter van uw verklaringen en ondermijnt bijgevolg de geloofwaardigheid van uw beweerd activisme.(...)**

Verder blijkt er nergens info terug te vinden over het feit dat uw oom werd neergeschoten en legde u hier geen bewijzen van neer. Nochtans lijkt het dat er enige info zou zijn over een chieff die wordt neergeschoten op straat. De foto's die u neerlegde – waarvan u beweerde dat het uw overleden oom was – kunnen deze blote bewering geenszins bewijzen. Deze tonen hoogstens een overleden man op straat, evenals een overleden man in traditionele kleren aangekleed. Wat betreft het overlijdenscertificaat dat u neerlegde, wordt er vooreerst op gewezen dat dit een document betreft dat gemakkelijk te falsifiëren valt. Bovendien blijkt dat in Ghana er een hoge graad van corruptie is onder de publieke administratie en dat er allerhande documenten tegen betaling kunnen verkregen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten beperkt (zie administratief dossier). Daarnaast kan dit document hoogstens aantonen dat ene K.(...) A.(...) G.(...) is overleden door een schotwonde, maar kan dit hoegenaamd niet als bewijs gelden dat dit uw oom is die werd neergeschoten omwille van een toespraak die hij had gehouden over homoseksualiteit en vrijheid. Evenmin kan het de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vrees voor vervolging herstellen.

Wat betreft de andere documenten die u neerlegde, wordt er op gewezen dat deze geen ander licht kunnen werpen op bovenstaande beoordeling. Vooreerst wordt er op gewezen dat een document, om bewijskrachtig te zijn een verhaal moet ondersteunen dat ook samenhangend en geloofwaardig is en dat dit hier niet het geval is. Wat betreft de tijdslijn die u voorlegde, wordt er op gewezen dat dit louter een geschreven versie is van een relaas dat reeds als ongeloofwaardig werd bestempeld. Wat betreft het politierapport dat u voorlegde, wordt er op gewezen dat in Ghana er een hoge graad van corruptie is onder de publieke administratie en dat er allerhande documenten tegen betaling kunnen verkregen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten beperkt (zie administratief dossier). Verder wordt er op gewezen dat dit een gemakkelijk te falsifiëren document betreft dat bovendien beweringen bevat die niet stroken met wat u verklaarde bij de Belgische asielautoriteiten. Zo heeft u tijdens uw verschillende verklaringen steeds melding gedaan van twee mannen die u aanvielen, I.(...) D.(...) en M.(...) M.(...)(zie vragenlijst CGVS; NPO1, p. 7; NPO2, pp. 9-10), terwijl het politierapport spreekt van zes mannen, waaronder I.(...) D.(...) en M.(...) M.(...). Het feit dat dit politierapport spreekt van vier extra mannen die u nooit vermeldde, onderschrijft het ongeloofwaardige en gefalsifieerde karakter van dit document. Wat betreft de foto's, waarvan u beweert dat het uw overleden zus en haar overleden kinderen zijn, wordt er op gewezen dat op geen enkele manier valt vast te stellen dat dit daadwerkelijk uw zus en haar overleden kinderen zijn – laat staan dat het als bewijs zou gelden voor de door u beweerde omstandigheden waarin ze beweerdelijk overleden. Evenmin kan het als een bewijs gelden voor de door u aangehaalde vrees voor vervolging. Wat betreft de geboorteakten van uw kinderen, wordt er op gewezen dat deze aantonen dat u drie kinderen heeft, wat in deze niet in twijfel wordt getrokken. Wat betreft uw huwelijksakte, wordt er op gewezen dat dit hoogstens aantoont dat u getrouwd bent, wat in deze niet in twijfel wordt getrokken. Wat betreft de documenten betreffende uw registratie als schoenmaker, wordt er op gewezen dat dit louter aantoont dat u schoenmaker was, wat evenmin in twijfel wordt getrokken. Wat betreft het document dat wijst op het feit dat u bent tegengehouden in de luchthaven van Lomé, wordt er op gewezen dat dit hoogstens aantoont dat u werd tegengehouden op de luchthaven van

Lomé. Dit brengt geenszins verandering in de eerder gemaakte vaststellingen betreffende het ongeloofwaardige karakter van uw vrees voor vervolging.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, worden vastgesteld.”

Gelet op hetgeen voorafgaat blijkt duidelijk dat in deze rekening wordt gehouden met verzoekers persoonlijke situatie en zijn eigen verklaringen met betrekking tot zijn geaardheid en werden zijn verklaringen met betrekking tot zijn geaardheid afgetoetst aan de algemene informatie in dit verband. Ook ziet de Raad niet in met welke individuele omstandigheden – behoudens de hierboven besproken elementen – er nog rekening dient te worden gehouden. Verzoeker biedt hieromtrent ook niet de minste verduidelijking in het verzoekschrift.

Waar verzoeker erop wijst dat hij ook foto's en stukken voorlegt die de ernst van de situatie aantonen, gaat hij opnieuw voorbij aan de concrete en pertinente vaststellingen met betrekking tot de door hem neergelegde stukken: *“Verder blijkt er nergens info terug te vinden over het feit dat uw oom werd neergeschoten en legde u hier geen bewijzen van neer. Nochtans lijkt het dat er enige info zou zijn over een chieff die wordt neergeschoten op straat. De foto's die u neerlegde – waarvan u beweerde dat het uw overleden oom was – kunnen deze blote bewering geenszins bewijzen. Deze tonen hoogstens een overleden man op straat, evenals een overleden man in traditionele kleren aangekleed. Wat betreft het overlijdenscertificaat dat u neerlegde, wordt er vooreerst op gewezen dat dit een document betreft dat gemakkelijk te falsifiëren valt. Bovendien blijkt dat in Ghana er een hoge graad van corruptie is onder de publieke administratie en dat er allerhande documenten tegen betaling kunnen verkregen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten beperkt (zie administratief dossier). Daarnaast kan dit document hoogstens aantonen dat ene K.(...) A.(...) G.(...) is overleden door een schotwonde, maar kan dit hoegenaamd niet als bewijs gelden dat dit uw oom is die werd neergeschoten omwille van een toespraak die hij had gehouden over homoseksualiteit en vrijheid. Evenmin kan het de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vrees voor vervolging herstellen.*

Wat betreft de andere documenten die u neerlegde, wordt er op gewezen dat deze geen ander licht kunnen werpen op bovenstaande beoordeling. Vooreerst wordt er op gewezen dat een document, om bewijskrachtig te zijn een verhaal moet ondersteunen dat ook samenhangend en geloofwaardig is en dat dit hier niet het geval is. Wat betreft de tijdslijn die u voorlegde, wordt er op gewezen dat dit louter een geschreven versie is van een relaas dat reeds als ongeloofwaardig werd bestempeld. Wat betreft het politierapport dat u voorlegde, wordt er op gewezen dat in Ghana er een hoge graad van corruptie is onder de publieke administratie en dat er allerhande documenten tegen betaling kunnen verkregen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten beperkt (zie administratief dossier). Verder wordt er op gewezen dat dit een gemakkelijk te falsifiëren document betreft dat bovendien beweringen bevat die niet stroken met wat u verklaarde bij de Belgische asielautoriteiten. Zo heeft u tijdens uw verschillende verklaringen steeds melding gedaan van twee mannen die u aanvielen, I.(...) D.(...) en M.(...) M.(...) (zie vragenlijst CGVS; NPO1, p. 7; NPO2, pp. 9-10), terwijl het politierapport spreekt van zes mannen, waaronder I.(...) D.(...) en M.(...) M.(...). Het feit dat dit politierapport spreekt van vier extra mannen die u nooit vermeldde, onderschrijft het ongeloofwaardige en gefalsifieerde karakter van dit document. Wat betreft de foto's, waarvan u beweert dat het uw overleden zus en haar overleden kinderen zijn, wordt er op gewezen dat op geen enkele manier valt vast te stellen dat dit daadwerkelijk uw zus en haar overleden kinderen zijn – laat staan dat het als bewijs zou gelden voor de door u beweerde omstandigheden waarin ze beweerdelijk overleden. Evenmin kan het als een bewijs gelden voor de door u aangehaalde vrees voor vervolging. Wat betreft de geboorteakten van uw kinderen, wordt er op gewezen dat deze aantonen dat u drie kinderen heeft, wat in deze niet in twijfel wordt getrokken. Wat betreft uw huwelijksakte, wordt er op gewezen dat dit hoogstens aantoont dat u getrouwd bent, wat in deze niet in twijfel wordt getrokken. Wat betreft de documenten betreffende uw registratie als schoenmaker, wordt er op gewezen dat dit louter aantoont dat u schoenmaker was, wat evenmin in twijfel wordt getrokken. Wat betreft het document dat wijst op het feit dat u bent tegengehouden in de luchthaven van Lomé, wordt er op gewezen dat dit hoogstens aantoont dat u werd tegengehouden op de luchthaven van Lomé. Dit brengt geenszins verandering in de eerder gemaakte vaststellingen betreffende het ongeloofwaardige karakter van uw vrees voor vervolging.” Wederom slaagt verzoeker er niet in deze concrete vaststellingen in een ander licht te plaatsen.

Wat betreft de foto's die verzoeker per aanvullende nota ter terechtzitting neerlegt, wordt opgemerkt dat foto's geen enkele zekerheid of minstens enige indicatie kunnen bieden over de aangevoerde problematiek, aangezien foto's gemakkelijk kunnen worden geënsceerd of bewerkt te meer verzoeker slechts fotokopieën neerlegt. Verzoeker verstrekt overigens geen enkele toelichting over wat of wie er juist op deze foto's te zien is, noch toont hij dat deze foto's zijn beweringen enigszins zouden kunnen ondersteunen.

Wat betreft het neergelegde document omtrent de opvolgingskwestie, dient te worden vastgesteld dat het evenzeer een fotokopie betreft, waardoor de objectieve bewijswaarde gerelativeerd wordt aangezien een dergelijk document met louter wat knip-en plakwerk kan worden gefabriceerd en/of gemanipuleerd.

Daarenboven is de inhoud van het document, waarbij verzoeker als chieft van Kokodei en Feyiase zou zijn aangeduid niet in overeenstemming met de algemene informatie aanwezig in het administratief dossier. Verzoeker verstrekt desbetreffend geen enkele concrete toelichting, noch kan hij hiermee aantonen dat wat in algemene bronnen bekend is onjuist zou zijn of dat hieruit de foute conclusies zou zijn getrokken.

Gelet op het geheel der vaststellingen kan verzoeker niet voorhouden dat zijn verzoek om internationale bescherming niet zorgvuldig werd onderzocht en er bijna uitsluitend rekening werd gehouden met zaken uit zijn verklaringen om zijn relaas ongeloofwaardig te verklaren terwijl er geen verdere analyse werd uitgevoerd. Deze argumentatie, houdt gelet op wat voorafgaat en de omstandige motivering van de bestreden beslissing geen steek.

Het argument dat de motivering beperkt is tot een zinnetje dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat er een persoonlijke vrees voor vervolging is of er een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de definitie van subsidiaire bescherming of dat er geen vermoeden is in die zin, kan eveneens gelet op gelet op wat voorafgaat en de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet worden gevolgd.

Gelet op wat voorafgaat kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas is de verwijzing naar een gebrek aan overheidsbescherming niet dienstig. Er liggen evenmin elementen voor, noch worden deze door verzoeker aangevoerd dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien mei tweeduizend vijftientig door:

C. DIGNEF,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

R. VAN DAMME

C. DIGNEF